

Radosna MISIJSKI LIST vijest

Živa slika Božje ljubavi

Ljudski život – neprocjenjiv dar Božji

Novi početak u Tanzaniji

Apostolat molitve

Molimo za one koji žive na rubovima društva, u nehumanim životnim uvjetima; da ih institucije ne previde i ne smatraju ih manje važnima.

Sadržaj

Uvodnik	Bezgranična ljubav.....	3
U središtu	Kako je Mala Terezija trgovala za misionare.....	4
Iz života naših misionara	Živa slika Božje ljubavi.....	6
	Ljudski život – neprocjenjiv dar Božji.....	8
	Novi početak u Tanzaniji.....	10
Intervju	Razgovor s Mariom Žuvelom.....	11
Apostolat molitve	Apostolat molitve za rujan.....	14
Aktualnosti	Akcija MIVA u Tesliću.....	15
	Učenici i studenti pomažu misijama.....	15
	Svjetski dan mladih u Lisabonu, 1. – 6. kolovoza 2023.....	16
	MIVA u Vođincima.....	18
	Dječji vrtić „Marija Petković“ skuplja poštanske markice.....	18
Životni put jednog misionara	Propovijed o. Gabrića u Bazilici Srca Isusova.....	19
Svi su misionari	Sveti Vinko Paulski.....	21

Impressum **Izdavači:** Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini
Glavna urednica: s. Ivana Margarín, FDC; **Zamjenik glavne urednice:** mons. Luka Tunjić
Godišnja pretplata: Hrvatska 15 €; Bosna i Hercegovina 24 KM; europske zemlje 30 EUR; Australija 40 AUD; Amerika 40 USD; Kanada 40 CAD
Tisak: MMV-94 d.o.o.; ISSN 1331-1204

Darove za različite misijske namjene i pretplatu *Radosne vijesti* možete slati na adrese i račune:

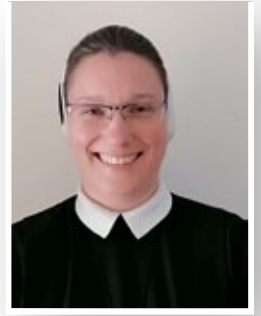
NACIONALNA UPRAVA PMD RH
Ksaverska cesta 12a, HR - 10000 ZAGREB
Tel. 00385/1/5635-055
E-mail: missio.croatia@misije.hr
web: www.misije.hr

Žiro račun:
Zagrebačka banka d.d., Zagreb
IBAN HR632360001101542876
SWIFT CODE: ZABAHR2X
Navesti svrhu uplate

NACIONALNA UPRAVA PMD BiH
Kaptol 32, BiH - 71000 SARAJEVO
Tel./fax: 00387/33/667-889
E-mail: missio.bih@bih.net.ba
web: www.missio.ba

Račun u konvertibilnim markama:
UniCredit Bank d.d.
Račun primatelja: 3383202200897320
Navesti svrhu uplate

Devizni račun:
UniCredit Bank d.d.
IBAN: BA393383204893626147
SWIFT CODE: UNCRBA22; No. 48-32-936261
Navesti svrhu uplate

s. Ivana Margarin

Bezgranična ljubav

Događa nam se često da nakon ljetnih mjeseci, koji su većinom obojani određenom opuštenošću, zabavom i druženjem, ulazimo u rujan pomalo nerasploženi i s osjećajem nostalgije za ljetnom atmosferom. Kao da nas s jesenskim vremenom pritišće težina ponovnih školskih i radnih obveza, na koje smo tijekom ljeta na nekoliko dana zaboravili. No ne bi li upravo ti lijepi trenutci koje smo doživjeli i susreti koji su nas obradovali trebali biti ono što nam je „napunilo baterije“ za sve ono novo što nam Gospodin priprema. A takvih je događaja zasigurno bilo, kako u našim osobnim životima tako i u onima zajedničkim, univerzalnim.

U našem misijskom svijetu jedan od takvih događaja svakako je godišnji susret misionara, koji se održao u Porečkoj i pulskoj biskupiji i ponovno nas živo povezoao s našim misionarkama i misionarima, a po njima i sa svim narodima kojima su poslani. Drugi događaj koji je obilježio ovo ljeto bio je Svjetski susret mladih u Lisabonu, koji je okupio više od 400 000 sudionika iz cijelog svijeta, koji su u različitosti svojih kultura zajedno provodili vrijeme, zajedno promišljali o budućnosti i najvažnije od svega – zajedno molili i slavili Gospodina. Na taj način su

nas podsjetili da zajedništvo, ljubav i Crkva ne poznaju granice, već imaju samo jedan jedini zajednički cilj – Isusa Krista. Ograničenja postavljamo mi sami, najčešće kad nam treba opravdanje za nedjelovanje, isprika za statičnost.

Sv. Mala Terezija, čiji spomen ćemo proslaviti u listopadu, misijskom mjesecu, pravi je primjer kako onaj tko ljubi ne zna što su ograničenja. Cijeli svoj život provela je unutar samostanskih zidina strogog karmela, a postala je zaštitnica misija. Naizgled paradokso, ali, u biti, potpuno u skladu s Božjom logikom, koja je potpuno drugačija od naše. Samostanske zidine, koje su ju naizgled odvojile od svijeta i „realnosti“, uistinu su ju oslobodile i učinile su da joj srce bude raspoloživo i otvoreno za cijeli svijet i svakog čovjeka, osobito za one koji nisu upoznali utjelovljenu Ljubav, koja je njoj bila toliko jasna i opipljiva.

Koračajući prema jeseni, prema ponovnim obvezama i Misijskoj nedjelji, zamolimo zagovor sv. Male Terezije, da nas Gospodin osposobi za široke poglede, za shvaćanje bogatstva u različitosti, za radost življenja, za gostoljubivost i velikodušnost, za primanje i darivanje njegove bezgranične ljubavi.

Kako je Mala Terezija trgovala za misionare

Božji izbori

U Božjoj providnosti svako je dobro moguće. Pa i takvo da osoba koja nije iskusila prostranstva i daljine, osim nekoliko izleta po domovini i jednog putovanja u Rim, koja nije živjela duže od mjeseca u stranoj zemlji, a kamoli kročila na drugi kontinent, nije naučila ni jedan strani jezik, pa ni domorodački, postane zaštitnica onih koji radosnu vijest pronose misijskim krajevima. Kao kad bi zaštitnikom župnika, umjesto Ivana Marije Vianneya, bio netko tko nikada nije bio župnik! Ili zaštitnikom radnika, umjesto sv. Josipa, netko tko je veći dio života ljenčario! Svidjelo se Bogu sv. Malu Tereziju, koja, kako bi se reklo, nosom nije provirila izvan klauzura od svoje 15. godine, pripremiti, oblikovati, podići i potvrditi zaštitnicom misionara. Mala Terezija možda nije proputovala i vidjela svijet, ali je svijet zakrivila Božjim milosrdem.

Misije u srcu i dva brata

Terezijina ljubav prema Isusu, Crkvi, karmelu i misijama rasla je odmalena. U svojoj autobiografiji *Povijest jedne duše* piše da, kad je imala svega 11 godina i boravila u zavodu pripremajući se za prvu svetu pričest, „među svojim drugaricama se isticala velikim križem koji joj je dala Leonija“ (njezina rođena sestra) „i koji je nosila za pojasom poput misionara“. Kasnije, kao mladoj karmelićanki, ispunjava joj se želja za bratom svećenikom, i to budućim misionarom. Terezijinoj sreći nije bilo kraja kad joj je poglavarica povjerala brigu za prvoga duhovnog brata, o. Mauricija Bellièrea, misionara u Alžiru. Ali zato, kad je trebala postati duhovna sestra još jednomu

bratu misionaru, gubi pouzdanje i odvažnost, jer smatra da se ne može brinuti za dvojicu. Ipak, dala se razuvjeriti i ohrabriti, jer se može imati više braće i sestara. Terezija iz poslušna, ali opet radosno, prigrlila i drugog brata, budućeg misionara u Kini o. Adolfa Roullanda.

Svojemu prvom bratu, o. Mauriciju piše: „Osjećam se nedostojnom da budem na poseban način pridružena jednome od misionara našega dragoga Isusa, no budućići da mi poslušnost povjerava ovu slatku dužnost, sigurna sam da će moj nebeski zaručnik nadoknaditi svojom milošću moje slabe zasluge ... i da će uslišati želje moje duše i Vaš apostolat učiniti plodnima. Bit ću doista sretna da radim za spasenje duša. Zato sam i postala karmelićanka. Pošto nisam mogla biti misionar djelom, htjela sam to biti iz ljubavi i pokorom...“ U jednom drugom pismu kaže: „Kad moj dragi brat otpuče u Afriku, slijedit ću ga, ne više u mislima; moja će duša po molitvi biti uvijek s njime i njegova će vjera znati otkriti prisutnost sestrice koju mu gospodin daje, ne da mu bude podrška jedva za dvije godine, već do zadnje večeri njegova života.“

Karmel i misije

Bratu misionaru o. Adolfu Terezija je sama izradila palu s čamcem koji plovi pučinom, a na stijeni, s pogledom na more, jedan golub motri blistavu hostiju (golub je simbol nje same). Tomu je dodala još bratove i svoje inicijale. Njega hrabri pišući mu: „Kada Vas ocean odijeli od Francuske, sjetit ćete se gledajući na palu koju sam s toliko ljubavlju naslikala, da na Gori Karmelu, jedna duša moli bez prestanka Božanskog Zatočenika Ljubavi, za uspjeh Vašeg slavnog osvajanja.“

Ona ga zamišlja u kineskoj odjeći, i to produhovljuje: „Kako ste sretni što slijedite Isusov primjer tako izbliza. Naslućujući da ste obukli kinesku nošnju, mislim na Spasitelja koji je na sebe uzeo naše siromašno čovječstvo postavi ljudima sličan kako bi otkupio naše duše za vječnost.“

U Terezijinim očima karmel i misije su tako slični. „Karmel je, kao i Sečuan, kraj stran svijetu. A Raj na zemlji, to je upravo raj misionara i karmelićanke: veselje koje svjetovni ljudi traže u nasladama, tek je prolazna sjena, ali naše veselje, koje tražimo i uživamo u radu i trpljenju, uistinu je slatka radost, predokus nebeske sreće.“ Jedino što ih razlikuje način su i oružje koji se koriste u osvajanju duša za Boga: „... moje je jedino oružje ljubav i trpljenje, dok je Vaše mač riječi i apostolskih napora.“

Otići i sama kao misionarka u karmel u tuđini bila je tiha Terezijina želja, premda je znala da joj njezino zdravlje i iskustvo u svjetskim stvarima, kako ona sama kaže, ne idu u prilog. No glavni razlog zbog kojeg je to željela, osim, dakako, da tako ispuni volju Božju, objašnjava svojoj poglavarici u autobiografiji: „Ovdje sam okružena vašim majčinskim nježnostima, ne osjećam siromaštvo, jer mi nikad ništa nije nedostajalo. Ali iznad svega, ovdje imam ljubav vašu i svih sestara, i ta mi je ljubav vrlo ugodna. Eto zašto sanjam o samostanu gdje bih bila nepoznata, gdje bih morala trpjeti siromaštvo, pomanjkanje ljubavi i napokon progonstvo srca.“

Mučeništvo misionara

Od brata o. Adolfa Terezija traži da joj pošalje svoju fotografiju i relikviju budućeg mučenika, pramen svoje kose, što on i čini. Ona je bila

Mala Terezija rođena je 2. siječnja 1873. u Alençonu, u Francuskoj, kao najmlađa od devetero djece Ljudevita i Zelijice Martin, koji su također proglašeni svetima. U četvrtoj godini ostaje bez majke. Rastanci sa sestrama koje odlaze u samostan pojačavaju njezinu osjetljivost te se teško razboljela. Ozdravila je po zagovoru Gospe od Osmijeha, a za Božić 1884. doživjela je osobitu milost obraćenja, koja joj daje želju i snagu da zaboravi sebe i žarko moli za duše. U petnaestoj godini ulazi u samostan bosonogih karmelićanka u Lisieuxu, gdje je proživjela svoj kratki život u velikoj poniznosti, jednostavnosti i pouzdanju u Boga. Prikazavši se za spasenje duša i proširenje svete Crkve, umrla je od tuberkuloze 30. rujna 1897., obećavši da će provesti svoje nebo čineći dobro na zemlji. Papa Pio XI. proglasio ju je blaženom 1923., svetom 1925., a zaštitnicom misija 14. prosinca 1927. Ivan Pavao II. proglasio ju je 1997. naučiteljicom Crkve. Ove godine obilježava se 150. godišnjica njezina rođenja.

duboko uvjereni u njegovo mučeništvo i o tome su razmjenjivali misli. U jednom pismu on joj piše da sumnja u svoj izravni odlazak u nebo ako bi ga ubili. Na to mu Terezija odgovara: „Htjela sam jednostavno reći kako mi se čini da su svi misionari mučenici željom i voljom, te da, prema tome, nijedan ne bi trebao ići u Čistilište. Ako u njihovoj duši ostane neki trag ljudske slabosti, Presveta Djevica im postigne milost savršenog čina ljubavi, a onda im predaje palmu i vijenac što su ih zaslužili.“ O. Adolf nije umro mučeničkom smrću, jer se nakon nekoliko godina provedenih u Kini vratio u Francusku, preuzimajući različite službe u svojoj družbi. Brat misionar o. Mauricije također se morao vratiti iz Alžira u Francusku zbog bolesti, umrijevši u 33. godini.

Terezijino trgovanje

U svojem svakodnevnom, običnom životu Terezija nalazi izuzetno domišljate načine kako pomoći misionarima. Ona trguje s onime što ima. Tako su joj u njezinoj bolesti jedni savjetovali da ide svaki dan u šetnju, a neki drugi su pak mislili da bi se bolje odmorila u sobi. Tima odgovara: „To je sigurno istina, ali znate li što mi daje snagu? Činim to za jednog misionara. Zamišljam kako je jedan od njih, daleko odavde, možda upravo sada, iscrpljen od svojih apostolskih putovanja. Da bih ublažila njegov umor, svoj umor nudim dragome Bogu.“ I tako obič-

no hodanje, šetnja vrtom, poprima nadnaravnu duhovnu dimenziju. Ostao nam je zapisan i drugi dosjetljivi, poučljivi i nadahnjujući primjer žrtvovanja za misionare: „Uvjereni sam u beskorisnost lijekova, ali sam se dogovorila s dragim Bogom da njihov učinak namijeni siromašnim misionarima koji za liječenje nemaju ni vremena ni sredstava.“

Prije smrti

Sluteći da je smrt blizu, Terezija priprema druge oko sebe za svoj skori odlazak, pa tako i brata misionara: „Daljina neće nikada rastaviti naše duše, čak će i sama smrt učiniti naše sjedinjenje tješnijim. Ako uskoro odem u Nebo, molit ću Isusa da mi dopusti da Vas posjetim u Sečuanu pa ćemo zajedno nastaviti naš apostolat. Moja duša će sva sretna i oslobođena smrtnog oklopa, letjeti u daleke krajeve gdje Vi propovijedate.“

Poziv na budnost danas i ovdje

Drage misionarke i misionari, neka vas sv. Mala Terezija češće obiđe i iznenadi dok trošite život na njivi Gospodnjoj i neka vas podsjeti da ima duša koje mole za vas i prinos. Kad vam klonu ruke i noge, dopustite da vam srce Isusu ponesu molitve karmelićanaka koje najvjerojatnije nikada nećete upoznati, osim u nebu, pa da se ono kod njega okrijepi i odmori. Drage kar-

melićanke, ne zaboravite osvajače, kradljivce i žeteoce duša! Neka vam ne promakne ni jedna prigoda koju će Gospodin providjeti, da ju znate prožeti duhom Božjim i prinijeti na oltar sjedinjujući se s Kristom za potrebe misionarka i misionara, kao i duša koje će se po njima spasiti. Pa bio to i jedan uskraćeni pogled na prirodu za one koji gutaju prašinu divljine. Ili preskočeno tuširanje za one koji nemaju vode ni za lijek. Ili čitanje *Svetog pisma* umjesto kakve knjige ili časopisa za one koji još nisu upoznali Božju riječ. Ili jedne omražene jela, koje bi mnogima bilo odlično, za one gladne kruha i Boga.

Sv. Mala Terezijo, moli za nas da nas sve Duh Sveti ispuni dosjetljivošću i duhom prinošenja svakodnevnih, običnih stvari za žrtvu Bogu, milu i dragu, kojima će krijepiti i jačati udove raspršene svijetom što naviještaju radosnu vijest, kao što si ti sama bila ispunjena.

S. Đurđica Terezija od Svete Obitelji (Vučković), karmelićanka, Marija Bistrica

(Citati su uzeti iz knjiga *Povijest jedne duše*, „GK“, i *Mala Terezija velika misionarka*, „KIZ“.)

ALBANIJA – Sestre karmelićanke

Karmelski red ove godine slavi jubilej 150. godišnjice rođenja sv. Male Terezije. Ta velika svetica, tako draga svima nama, posebno malim ljudima, uvijek iznova je izvor nadahnuća i velika pomoć u duhovnom životu. Zato s velikim entuzijazmom proučavamo njezine spise, koji nam osvijetljavaju mali put svetosti, pouzdanja i predanja, neograničene vjere u Božju ljubav...

Svima nam je dobro poznato da je sv. Mala Terezija zaštitnica misija i svih misionara upravo zato što je ljubav ona koja daje vrijednost svakomu, pa i najbližijem djelu. Isto tako nam je poznato da je jedna od najomiljenijih svetica Katoličke crkve. Njezini kipovi nalaze se gotovo u svim crkvama.

Svakako je razumljivo da i mi u karmelu imamo nekoliko njezinih kipova. Jedan veliki s posebnom poviješću imamo u našoj samostanskoj crkvi. To je drveni kip izrađen prije Drugoga svjetskog rata, dakle prije početka komunizma i zanimljivo je kako je „preživio“ komunizam. Neki kipovi su bili sačuvani tako što su ih vjernici zakopali u zemlju, čime su puno riskirali, a taj nije bio skriven, već, štoviše, izložen od samih komunista u tzv. muzej ateizma. Muzej ateizma je također jedna od žalosnih aktivnosti komunističkog režima u Albaniji, otvoren za javnost 1973. godine u Skadru. Grad Skadar je namjerno izabran za takav „kulturni događaj“ jer je, prema mišljenju ondašnje vlasti, bio središte „vjerske revolucije i protunarodne propagande“. U taj muzej

stavljani su različiti „dokazi“ koliko su vjera i vjerske institucije djelovale protiv čovjeka, protiv naroda i kako su vjerski vođe, osobito katolici, surađivali s neprijateljem. Jedan od takvih dokaza bilo je i nekoliko kipova, a među njima i taj kip Male Terezije. Bili su izloženi izrugivanju kao dokaz da je vjera prošlost i da se više nikada neće vratiti. Nakon pada komunizma najprije je kip našao svoje boravište u franjevačkom samostanu u Skadru, a kad smo mi došli u Albaniju, 2003. g., kip sv. Male Terezije došao je u svoj dom. Zahvaljujući muzeju komunizma, bio je potpuno neoštećen.

Dok je Mala Terezija u posljednjoj godini svojeg života na ovoj

zemlji prolazila veliku kušnju vjere i kročila tamnim tunelom, osjećala je da sjedi za stolom grešnika i ovako pisala: „U tako radosne dane uskrsnog vremena dao mi je Isus da osjetim da uistinu ima duša koje nemaju vjere, koje zlorabeći milost gube to dragocjeno blago, izvor jedinih čistih i pravih radosti. On dopusti da mi dušu obuzmu najmračnije tmine i da mi misao na nebo, tako slatka za mene, bude odsada samo predmet borbe i muke... Ta kušnja nije imala trajati samo nekoliko dana, nekoliko tjedana: imala se ugasiti onoga časa kad je odredio dragi Bog, a taj čas još nije došao. (...) Ali, Gospodine, tvoje je dijete shvatilo tvoju

Živa slika Božje ljubavi

božansku svjetlost, ono te moli da oprostiš njegovoj braći, spremno je da jede kruh muke dokle god ti hoćeš, i ne želi se od tog stola, puna gorčine, za kojim se hrane siromašni grešnici, dići prije dana koji si ti označio... Ali zar ne može tvoje dijete reći u svoje ime i u ime svoje braće: „Smiluj nam se, Gospodine, jer smo siromašni grešnici!“ (...) O Gospode, otpusti nas opravdane... Neka svi oni koje još nije obasjala svijetla luč vjere ugledaju napokon njezino svjetlo... O Isuse, ako treba da stol što su ga oni oskrvnili očisti duša koja te ljubi, spremna sam da sama s njega jedem kruh kušnje dok ti se ne sviđi da me uvedeš u svoje svijetlo kraljevstvo. Jedina je milost koju te molim da te nikada ne uvrijedim! (...) Tako, unatoč ovoj kušnji, koja mi oduzima svaki osjećaj radosti, mogu ipak klicati: „Gospodine, ti me razveseljuješ svim djelima svojim. Jer ima li veće radosti nego trpjeti za tvoju ljubav? (...) Što je patnja dublja, to se manje pokazuje očima stvorova, to više razveseljuje tebe, o Bože! Ali kad bi se – što je nemoguće – dogodilo da ti ne znaš za moju patnju, ja bih opet bila sretna što je posjedujem, kad bih po njoj mogla spriječiti ili popraviti jedan jedini grijeh počinjen protiv vjere.“ Misiju koju je imala dok je kročila ovim „mračnim tunelom“ nastavila je i u Albaniji, prisutna u ovom kipu, sjedeći za stolom grešnika u muzeju ateizma, „čisteći stol grešnika“ i moleći u njihovo ime, u ime svoje braće: „Smiluj nam se, Gospodine!“

Sad je u našoj crkvi stavljen na štovanje vjernicima. Tako svjedoči o prolaznosti svega što nije Bog i što nije s Bogom. Kako glasi poznato geslo kartuzijanaca: „Križ stoji, a svijet se vrti“, tj. prolazi, evo, i povijest ovog kipa može nam svima biti ohrabrenje da će sve vlasti i ideologije koje su protivne Bogu, koliko god se činile jake, jednom proći i propasti, a Bog ostaje Bog!

U našem samostanu čuvamo kao vrijednu relikviju i malu knjižicu *Savjeti i uspomene*, koju je napisala Celina, rođena sestra sv. Male

Terezije, kao uspomenu na svoju svetu sestru. Ta knjižica je na albanski jezik prevedena i izdana pred kraj Drugoga svjetskog rata i netko od vjernika ju je sačuvala sakrivena u podu kuće. Time je riskirao svoj život i život svoje obitelji. Za nas je zaista bila velika radost i iznenađenje kad smo ju dobile. Isto tako velika molitva zahvale vinula se iz naših srdaca za neznana dobročinitelja koji je toliko riskirao i čuvao tu knjižicu kao živu svetinju. Za sve čitatelje *Radosne vijesti* koji to ne znaju trebamo napomenuti da je za vrijeme komunizma u Albaniji bilo kažnjivo ako je tko imao svetu sličicu, ako je tko na Uskrs jeo jaja i slično. Za sve se išlo na robiju godinama, a ako se našla kod koga *Biblija* ili koja duhovna knjiga, mogao je biti osuđen na smrt. Zatvor, robija i ostali oblici kazne bili su uvijek popraćeni velikim mučnjama, teškim radovima i izgladnjivanjem. Vjerujemo da je tolika patnja rodila plodovima – i još ih uvijek rađa – plodovima obraćenja.

Ovaj puta ćemo vas ukratko upoznati s jednim obraćenikom, pravoslavnim teologom, katehetom, suprugom i ocem.

Miron Ćako je iz muslimanske obitelji, ali u doba komunizma nisu ni prakticirali vjeru ni vjerovali, tako da je on sebe smatrao ateistom. Oko njegove dvadesete godine života dogodilo se nekoliko vrlo teških događaja u njegovoj obitelji, zbog čega je upao u neku

vrstu depresije, besmisla. Rješenje je tražio svugdje, ali ga nije mogao naći. Tako je njegova tama postajala sve tamnija. I u tom traženju Božja providnost ga je „slučajno“ dovela na put na kojem je susreo jednu staricu pravoslavne vjere, sveta života, koja je u doba komunizma bila svjetlo ljudima u njezinu kraju. Puno je pretrpjela i ostala vjerna Gospodinu. Bog ju je obdario izvanrednim darovima, tako da mu je već na prvom susretu rekla da mu može pomoći samo Isus Krist. Iako nije bio posve uvjeren, počeo je dolaziti na molitve i euharistiju. Odmah se osjetio malo bolje i tako je polako i uz pomoć kateheza, susreta sa svetom starijom, pohoda svetištu sv. Antuna dozrela u njemu želja i odluka za krštenjem. Želio je nešto učiniti iz zahvale prema Isusu, svjedočiti za njega i naviještati ga, ali nije znao kako. Budući da je završavao studij kiparstva, odlučio je za diplomski rad načiniti skulpturu Isusa. Mnogi su, najviše muslimani i ateisti, dolazili i ispitivali ga o toj

skulpturi i svima je hrabro govorio o toj osobi koju predstavlja njegova skulptura i svjedočio o onome što je on učinio u njegovu životu. Poslije je tek postao svjestan da se ostvarila njegova želja i da je doista svjedočio za Isusa. Nakon krštenja je završio teologiju i sada radi u katehetskom uredu. Često ga zovu razne TV postaje da bi izrekao kršćansko stajalište o pojedinim praksama, kao što su magija, joga, reiki i druge nove religije. Pritom se uvijek treba suočiti s onima koji drugačije misle, što nije uvijek lako. No i na taj način se svjedoči za istinu evanđelja. Ono što je posebno lijepo, nakon što je postao kršćanin i svi iz njegove obitelji se krstili, pa čak i 85-godišnja baka.

U prošleme našem javljanju napisale smo vam da je fra Emilijan Peci, prvi albanski karmelićanin, bio zaređen za đakona, a, evo, sada možemo podijeliti s vama radost da je zaređen za Isusova svećenika.

Preporučamo ga u molitve da bude svet i gorljiv svećenik, a isto tako i sve nas, da iz dana u dan budemo sve više živa slika njegove ljubavi!

Srdačan pozdrav svima od vaših sestara karmelićanka iz Albanije

KAMERUN
– Vlč. Karlo Prpić

Ljudski život – neprocjenjiv dar Božji

Zaštitni znak tih nepreglednih prostranstava u srcu afričkog kontinenta su savana, doline i blagi brježuljci, prekriveni niskim raslinjem i gustom travom. To je područje uglavnom slabije naseljeno. Zaokružena sela međusobno nisu nadohvat ruke i crkvene jedinice koje od davnina obično nazivamo župama ni izdaleka nemaju onaj oblik na koji su vjernici naučeni u starodrevnim kršćanskim sredinama.

Emmanuel Luca je mladi domaći kamerunski svećenik. U srednjoj školi je sanjao o zvanju liječnika, ali se nakon ispita zrelosti, ipak, odlučio za bogosloviju. Nije se pokolebao i nakon ređenja u gradu Garoui, inače srcu naše metropole, crkvene pokrajine, njegov mu je nadbiskup predložio nastavak studija i usavršavanje u filozofiji odgoja. Tako nam je nekoliko godina

dan na „posudbu“ u našu biskupiju i pomagao nam u odabiru i odgoju novih mogućih duhovnih zvanja. Prošle godine se vratio u okrilje svoje nadbiskupije i sa zadovoljstvom prihvatio osnivanje i organiziranje jedne nove župe u već spomenutim bespućima na tromeđi Kameruna, Čada i Srednjoafričke Republike. (Taj je kraj inače posebno poznat po masovnu i uspješnu uzgoju kvalitetna pamuka.)

Nedavno nas je posjetio i otkrio nam dosada potpuno nepoznato naličje svojeg rada i nastojanja u neobičnim i složenim životnim uvjetima. Priznaje da mu je prvotno oduševljenje pomalo splasnulo, ali se ne želi obeshrabriti unatoč nekim ozbiljnim ograničenjima koja ga sputavaju u vršenju njegovih pastoralnih dužnosti. Najudaljenija zajednica vjernika koju nastoji posjetiti i ohrabriti barem svaka dva-tri mjeseca nalazi se na gotovo nestvarnih 160 kilometara od središta župe. Svaki njegov posjet tako izdvojenim kršćanskim obi-

teljima pravi je podvig. Putevi, koji se i ne mogu u pravom smislu riječi nazvati cestom, od pamtivjeka su isti i nepromijenjeni. Domaćemu puku, devama i magarcima te rijetkim vozilima, uglavnom motorima, služe za najosnovniju izmjenu dobara (trampa) i posjet rodbini i poznicima. Prve osnovne škole i zdravstvene ustanove, ambulante, tek su stidljivo u povojima. Međutim, nešto drugo odnedavno puno više muči i zabrinjava pastira i povjerene mu duše. Bepomoćni su i tjeskobni pred sve žešćim i žestokim naletima beskrupuloznih *coupeurs de route*, kako ih ovdje zovu. Mogli bismo ih nazvati cestovnim presretačima. Nažalost, to novo „normalno“ u pojedinim dijelovima zemlje neki promatrači pripisuju visokoj stopi nezaposlenosti mladih naraštaja i općenito sve slabijim životnim uvjetima. Inače te horde ne prezaju pred prijetnjama i nasiljem u nastojanju da pljačkom pojedinaca ili skupina izvuku što je više moguće. Sijači terora potom se povlače dublje u prirodu, u nedostupna brda, spremajući nova razbojništva. Zasada neprikladno op-

skrbljene policijske i oružničke snage ne ulijevaju posebno povjerenje. Domaći se nastoje sami organizirati u danonoćnu obranu i stražu domova i sela (*vigilante*), ali to ne pomaže izvan naselja i na širim prostorima. Naš svećenik više nije siguran na svojim pastoralnim pohodima. Sam na svojem motociklu, prelagan je plijen naoružanim kriminalcima. Jednom je uspio proći s dvoje odraslije djece iza leđa na svojoj hondi, ali je shvatio da je to bilo samo slučajno, za dlaku. „Božjeg čovjeka“ i njegove tad su pustili neozlijeđene. Duhovna podrška nadbiskupa, domaćih svećenika i vjernika nije u pitanju. Ali to, očito, ubuduće neće biti dovoljno u podizanju i oblikovanju jedne nove župne zajednice, bez snažnije i stvarne blizine nadležnih mjesnih vlasti u zaštiti svojih građana, koji se nelagodno osjećaju jer su svakodnevno, u neizbježnim obvezama, na putovanjima i na poljima, na ciljniku i brisanom prostoru, prepušteni na milost i nemilost beščutnih nasilnika.

I možda se Kamerun ne razvija brzinom kojom bi njegovi stanovnici to željeli, možda i promjene do-

laze sporo i teško, a taj jednolični ritam posebno je bolan za one koji su svjesni potencijala i svjesni blagodati države u srcu Afrike. Ipak, godine provedene služeći drugima obogatile su moj život nekim od najvrjednijih spoznaja. Prije svega da je ljudski život neprocjenjiv dar Božji, koji vrijedi braniti, uzdržavati, njegovati i cijeniti bez obzira na žrtve i ulaganja. Potom da je međusobna solidarnost u poteškoćama posebna značajka malog čovjeka, u čijem životu još uvijek snažnu ulogu igra utjecaj obitelji, klanā i srodne skupine. Nema boljeg primjera od samog Kameruna, zvana „Afrika u malome“, sa svojih stotinjak i više etnički dosta raznorodnih skupina, s njihovim jezicima, narječjima i običajima. Bezimeni i bez glasa i važnosti međusobno se prepoznaju i udružuju u borbi za opstanak, kao brana protiv određenih nepravda u društvu. U njihovim očima imanje i stanje nisu ni jedini ni najvažniji razlog u procjeni kakvoće ljudske egzistencije. Konačno, ništa ne može zamagliti i još manje zamijeniti čovjekov odnos s Vrhunaravnim!

TANZANIJA
– O. Tomislav Mesić, CSSP

Dragi prijatelji Radosne vijesti i dragi prijatelji misija!
Nakon puno vremena javljam vam se ponovno iz Tanzanije. Da mi je tko samo prije godinu rekao da ću otići iz misije Monduli Juu i rada s Masajima, rekao bih da se šali. No došlo je i do toga. Dekretom svojeg provincijala u Tanzaniji dobio sam prošle godine u listopadu premještaj u novu biskupiju i novu župu. Biskupija se zove Tanga. Središte biskupije nalazi se u istoimenom gradu na obali Indijskog oceana, a župa se zove Sv. Benedikt i nalazi se u mjestu Mabughai, u okrugu Lushoto.

Župa je manja od prijašnje, tj. nema ni jedne filijale, ali ima vrtić i osnovnu školu od 1. do 7. razreda, jer u Tanzaniji osnovna škola traje sedam godina. Čim sam došao u novu župu, odmah sam se dao u obnovu osnovne škole i poboljšavanja uvjeta rada za učitelje i učenike. Dosad smo uspjeli napraviti privremene spavaonice za 64 učenika, koji onda i stanuju u školi. U spavaonice smo stavili nove kre-

Novi početak u Tanzaniji

vete na kat, madrace i deke. To su sve vaši darovi, na kojima se od srca zahvaljujem. Isto tako smo nabavili i školski minibus posredovanjem Akcije MIVA, da ostatak učenika, njih 115, ima prijevoz, jer neki dolaze i iz sela udaljenih i 30 km. Tim minibusom i drugim, koji sam zatekao, koristi se oko 40 učenika. Djeca radosno dolaze u školu jer znaju da će samo školovanjem postići nešto u životu. U planu je i izgradnja spavaonica za 100 curica i 100 dječaka jer je puno djece koja bi se željela upisati, ali trenutačno nismo u mogućnosti primiti ih.

Osim tih briga za školu, na brizi mi je i župa, koja, iako nema filijala, ima 17 bazičnih kršćanskih zajednica, koje

treba obilaziti, kao i bolesnike i sve ostalo što jedna župa ima. Velik je problem što mnogo vjernika nema crkvenu ženidbu, pa i to polako pokušavam promijeniti.

Dragi prijatelji misija, još vam jednom na svemu zahvaljujem i pozivam da i dalje podržavate sve akcije koje promiču Papinska misijska djela u Republici Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini. Pozivam vas da molite za nas misionare i prema svojim nam mogućnostima pomažete, jer svi smo mi tu radi širenja Božjeg kraljevstva na zemlji, a mi misionari samo smo vaša produžena ruka.

Puno pozdrava iz Župe Mabughai i obilje Božjeg blagoslova!

Mario Žuvela je vjeroučitelj, urednik nekoliko internetskih portala, glazbenik, pisac, autor društvenih igara vjerske tematike, suprug i otac šestero djece. Njegove misli i poruke mnogi rado dijele na društvenim mrežama i poticaj je svima koji ga prate.

? **Mnoge svakodnevno nadahnjujete svojim razmišljanjima o raznim temama i vrlo ste svestrani, no kako biste se vi predstavili čitateljima?**

! Ja sam samo jedan putnik na Isusovu putu, nekada idem pravo, nekada skrećem s puta, ali se uvijek pokušavam vratiti i nastaviti dalje put za Isusom.

? **Iznimno ste aktivni i posvećeni raznim poslovima. Gdje pronalazite inspiraciju i kako uspijete organizirati svoje vrijeme?**

! Jednom sam negdje pročitao da je za najbolju organizaciju vremena uvijek potrebno prvo izabrati i učiniti ono što je najvažnije. Pa nakon toga ono što je malo manje važno. A onda ono što je još manje važno. I čineći tako svakog dana, sve se u životu slaže samo od sebe. Do-

lazi na svoje mjesto. Naš život određuje ono za što se odlučimo i u što najviše vremena uložimo. Nekada to budu neke tričarije, a nekada odnosi s Bogom i drugima. Ne možemo sebe varati govoreći da su nam važne jedne stvari, a svoje vrijeme trošiti na druge. Teške životne situacije uvijek nas vrte na ispravan put. A inspiracija je sam život. Njegove dobre i loše strane. Sve ono što od nas traži odgovor.

? **Koji je vaš savjet za radostan početak dana i što učiniti kada ustanemo „na lijevu nogu“?**

! Kako god bilo, nakon lijeve noge možemo se i moramo osoviti samo na desnu. U redu je ne osjećati se izjutra svakog dana sjajno. Život nosi probleme i izazove koji se u tim trenucima uvijek čine većima od nas. Ali treba znati da će i to stanje proći. A život uvijek do-

nese i što dobro nakon čega lošega. Samo treba znati izdržati one teške periode. Božja pomoć uvijek je tu kad ju zatražimo. Jedna molitva i dobro djelo čine da naša radost bude potpuna. Samo treba iskoračiti iz sebe, otvoriti se drugomu i puno je prigoda za lijep početak dana.

? **Otac ste šestero djece i radite u školi. Koliko je rad s djecom izazovan i koju ste vrijednu pouku naučili od djece?**

! Rad s djecom je lijep i radostan, ali u isto vrijeme i zahtjevan i težak. Zapravo, uvijek je puno lakši nego rad s odraslima, zato što su djeca otvorenija i iskrenija. Pola stvari u životu naučio sam iz knjiga koje sam pročitao, a drugu polovicu od djece. Često previdimo tu njihovu mudrost, mislimo da smo ju na drasli, a onda shvatimo da još nismo došli do te razine. Treba ih naučiti

slušati. I gledati. Moje najmlađe dijete, kada u kući želi što reći, stalno ponavlja: „Mene gledajte!“ To me uči koliko smo mi odrasli, ali i djeca potrebni čije pažnje, poštovanja i ljubavi. I kada to izgubimo, kao da prestanemo rasti. Ljubav i poštovanje treba davati, ali i primati. U tom krugu leži tajna naše sreće.

? **Koliko je važno obiteljsko zajedništvo i vrijeme koje obitelj provodi u igri i druženju?**

! Bitno je svakog dana izdvajati vrijeme za obitelj, ali je još bitnije da to vrijeme bude kvalitetno. Iskreni i otvoreni razgovori, dobra igra i puno smijeha. Pronađi onaj zajednički nazivnik, gdje se svi osjećaju ispunjeno i lijepo. Male stvari stvore najbolje trenutke. Nešto treba isplanirati, ali i prihvatiti da se dogodi ono neplanirano. U svakom slučaju, uvijek je premalo vremena za djecu. Oni traže više. Današnji svijet je programiran da za obitelj najčešće ostaju mrvice. Roditelji su umorni od posla, a djeca željna pozornosti. Uvijek smo u potrazi za ravnotežom našeg vremena. Nekada ćemo uspjeti, a nekada ne ćemo. Bitno je samo da nikada ne odustanemo od vremena za obitelj.

? **Nedostatak komunikacije ističe se kao uzrok mnogih problema, a čini se da i ne znamo razgovarati jedni s drugima. Što biste savjerovali, kako se približiti djeci i razgovarati s djecom te jedni s drugima?**

! Govor je izvor svih nesporazuma, rekao je Mali Princ lišići u istoimenoj knjizi. Nama se čini da, čim znamo što koja riječ znači, ujedno znamo i govoriti. Ali nije tako. Riječi prenose značenje, poruku, osjećaj, misao. Nekad se bojimo reći što mislimo i osjećamo. Nekada nismo ni svjesni koliko riječi mogu povrijediti i tako ih olako prosipamo. Nekad nam je dosta svih riječi. Nekada govorimo samo da govorimo, bez ikakva dubljeg smisla. Mislim da djeca nekada mogu nas učiti o govo-

ru. Kako brzo nastave komunikaciju nakon što se posvađaju! Uvijek su iskreni u govoru. A neke stvari pitaju izravno, bez straha. S iskrenošću nam se nije problem približiti djeci. Oni brzo osjete pretvaranje i glumu i takav ih način komunikacije odbija. Budimo iskreni kao i oni i bit će nam puno lakše.

? **Što mislite, koji su najveći izazovi i problemi roditelja danas i što biste im savjerovali?**

! Danas je stvarno mnogo izazova i problema u roditeljstvu. Po situacijama koje vidim u obitelji, ali i u školi, mislim da je najveći izazov roditelja mobitel u rukama djeteta. To je cijeli svemir u njihovim rukama. I dobro, ali češće loše. Često im prebrzo damo mobitel, između ostaloga i zato da sebi olakšamo život, ali onda sebi učinimo medvjedu uslugu. To je digitalna šuma, u kojoj se prebrzo pogube i odrasli, a kamoli i djeca, koja još nemaju jasno izgrađenu sliku svijeta. Dijete tada na mobitelu oblikuje neku iskrivljenu sliku svijeta, koja često ima puno veći utjecaj od onoga što mu govorite i kako ga odgajate. Nema recepta kad mu dati mobitel u ruke, kako i koliko ga dozirati, ali je veoma važno da znate što posjećuje i kasnije razgovarati o svemu tome.

? **Počinja nova školska godina i ovaj period uvijek je stresan roditeljima, ali i djeci. Što biste savjerovali da školski dani budu obojani sa što više smijeha, a što manje stresa i uzrujanosti?**

! Kad bih nekada priupitao djecu kakva bi škola trebala biti da bi ih radovala i ispunjavala, oni bi uvijek odgovorili isti odgovor. Da škole ne bi trebalo ni biti! Da bi školski dani bili obojani sa što manje stresa, trebali bismo se više posvetiti tim mladim osobama koje su pred nama, a manje sadržaju. A znamo da to uvijek nije moguće. Uvijek je potrebno raditi neki balans. Ispitivati teren. Ne stvarati pritisak ocjenama. Postaviti jasne uvjete. I na kraju

Bitno je svakog dana izdvajati vrijeme za obitelj, ali je još bitnije da to vrijeme bude kvalitetno. Iskreni i otvoreni razgovori, dobra igra i puno smijeha. Pronađi onaj zajednički nazivnik, gdje se svi osjećaju ispunjeno i lijepo. Male stvari stvore najbolje trenutke.

razgovarati o svemu što se događa u školi.

? **Prijatelj ste misija te ste član kreativnog tima koji je radio na razvoju društvenih igara Veseli kilometri za pomoć misijama. Koliko je važno za svakog čovjeka da u sebi probudi misijski žar te što možemo naučiti od naših misionara?**

! Imamo milost i sreću što smo rođeni u ovom dijelu svijeta

koji od samih početaka baštini svoju duhovnu baštinu ukorijenjenu u kršćanskoj vjeri, a ujedno imamo i mogućnost kvalitetnog života što se tiče materijalnih uvjeta. To nam je Božji dar. Ali ujedno i naš zadatak da ono što imamo podijelimo s drugima, koji to nemaju. Kako tu duhovnu baštinu kršćanstva, tako i ono materijalno. To su naše misije. Ne treba svatko ići u afričke ili u koje druge misijske zemlje, ali može i mora misijski djelovati ondje gdje se nalazi i s talentima koje mu je Bog dao. Pomagati misionare molitvom i malim dobrovoljnim priložima sitnica je, ali ujedno i velika stvar, jer nastavljamo Kristovo spasenjsko djelo na zemlji.

Govor je izvor svih nedorazumova, rekao je Mali Princ lisici u istoimenoj knjizi. Nama se čini da, čim znamo što koja riječ znači, ujedno znamo i govoriti. Ali nije tako. Riječi prenose značenje, poruku, osjećaj, misao. Nekad se bojimo reći što mislimo i osjećamo. Nekada nismo ni svjesni koliko riječi mogu povrijediti i tako ih olako prosipamo. Nekad nam je dosta svih riječi. Nekada govorimo samo da govorimo, bez ikakva dubljeg smisla. Mislim da djeca nekada mogu nas učiti o govoru. Kako brzo nastave komunikaciju nakon što se posvađaju! Uvijek su iskreni u govoru.

? Kakva bi trebala biti uloga svake osobe u Crkvi?

! Svatko od nas treba pronaći svoju ulogu u Crkvi po svojim talentima i sposobnostima. Svatko je od nas jedinstven i upravo je ta naša jedinstvenost i naša jedinstvena uloga u Crkvi. Petar, Pavao, Andrija, Ivan, Augustin, Franjo, Majka Terezija. Toliko različitosti na jednom mjestu! A Crkva sve to objedinjuje u svojem krilu. Mislim da ti svetci nisu puno razmišljali o svojoj ulozi i mjestu u Crkvi, oni su razmišljali o Kristovu mjestu i ulozi u njihovu vlastitom životu. To je ono što čini promjenu. Kada naše ruke postanu Kristove ruke i kada naša usta postanu Kristova usta. Tako se događa promjena svijeta.

? Imate li omiljen biblijski citat i zašto vam je posebno drag?

! Teško mi je izdvojiti jedan omiljeni citat iz *Biblije*. Variraju od dana do dana. Od trenutka do trenutka. Ovisi od izazova i situacija koje prolazim i od toga živim li istinski u tom trenutku ili samo životarim. Ovisi o ranama i udarcima koje zadobivam od drugih, a nekada i ja zadajem drugima. Imam puno citata koji su mi dragi. A najdraži biblijski tekstovi su mi tekstovi evanđelja. To je ono gorivo života koje svakog dana vraća snagu. Ako bih morao iz-

dvojiti omiljen biblijski citat, onda bi mi to bila Ivanova rečenica „Bog je ljubav“.

? Koji svetac vam je poticaj i uzor ljubavi prema Bogu i čovjeku?

! Jedna od najdražih svetica mi je Majka Terezija. Posve konkretna, jasna, jednostavna. Kako bi bilo lijepo živjeti stvarnost u kojoj se riječi i djela ne razdvajaju. Ono

što govoriš da to i svjedočiš. Ono što misliš da to i govoriš. Ali se često pogubimo od onoga što zamislimo u svojoj glavi, pa preko onoga što kažemo sve do onoga što učinimo. Upravo mi je Majka Terezija jedan bliski primjer ljubavi prema Bogu i čovjeku, uza sve unutarnje i vanjske poteškoće koje je prolazila. Krize i suhoće duše. Često se nađem na tom terenu. A onda slijedi borba iz dana u dan. Padanje, pa ustajanje. Takav je život svakog kršćanina.

? Koja bi bila vaša poruka čitateljima *Radosne vijesti* i što biste nam stavili na srce kao poticaj za razmišljanje i djelovanje?

! Ako u životu ne ostavimo prostora za radost, brzo će nas zahvatiti žalost, depresija, anksioznosti i druge stvari. Nije to lako. Nikomu nije lako. Ni u čemu. Svi prolazimo iste puteve u samoći, odbačenosti, ranjenosti, ali u različito vrijeme. I nekad nam se čini da smo sami. Ali nismo sami. Isus je taj naš put već prošao. Naši bližnji ga prolaze ili će ga proći. Ali ne smijemo odustati zbog trenutka kada stvari nisu pod našom kontrolom niti pod našim očekivanjima. Bog je naša pomoć. Ispunjavamo se redovitim sakramentnim životom, molimo, budimo jedni drugima bližnji u nevolji i naše životno putovanje uvijek će imati smisla.

Piše o. Vatroslav Halambek, SJ

Molimo za one koji žive na rubovima društva, u nehumanim životnim uvjetima; da ih institucije ne previde i ne smatraju ih manje važnima.

Jesi li ti onaj koji ima doći ili drugoga da čekamo?“ pitali su Ivanovi učenici Isusa, koji im je neizravno odgovorio: „Idite i javite Ivanu što ste čuli i vidjeli: slijepi progledaju, hromi hode, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju, siromasima se navješćuje evanđelje.“ (Mt 11, 3 – 5) Dvije tisuće godina su prošle i još se uvijek, uza sav napredak, susrećemo s mnogim siromasima, o kojima nitko ne vodi pravu brigu, tako da i dalje žive u nemogućim uvjetima. Što misionari rade ako ne to da najprije priskaču u pomoć njihovoj materijalnoj nevolji, koliko je moguće, da bi se lakše otvorili evanđelju? Otkako je prije jedanaest godina papa Franjo na Petrovoj stolici, možemo se uvjeriti u to da nema tog problema o kojem češće govori nego o problemu još

uvijek teška siromaštva mnogih ljudi. Svi njegovi nastupi, svi njegovi govori političarima i važnim osobama ovog svijeta, kao i njegove enciklike, poruke, obraćanja vjernicima nose uvijek naglasak te brige za obespravljene, siromašne, one na rubu društva.

Sam je papa Franjo o tome sažeto i bez uvijanja govorio na misi u Kanadi za svojega pastoralnoga puta prošle godine: „Prečesto se dajemo voditi interesima nekolicine kojima je dobro. Valja više gledati na periferije i slušati pomno krik posljednjih; znati slušati bol onih koji često šutljivo u našim prenapućenim i bezličnim gradovima viču: «Ne ostavljajte nas same!» Želimo li se brinuti o životu naših zajednica i ozdravljati ga, ne možemo to drukčije nego početi od siromašnih i onih koji su na kraj-

njim rubovima društva.“ Onda je Papa nastavio: „Sve su to krici starijih koji su osamljeni i u umiranju čak i u kući ili u kojoj ustanovi, krici bolesnih koji nisu nimalo ugodni, a ne pruža im se suosjećanje, osim smrti. Prigušeni su to krici dječaka i djevojčica koje se više pita nego sluša i koji svoju slobodu povjeravaju mobitelu, dok u istim ulicama drugi njihovi vršnjaci lutaju izgubljeni, uljuljani u kakvu zabavu i žrtve su ovisnosti, čime postaju tmurni i neosjetljivi, nesposobni da vjeruju u sebe same te da vole to što jesu i ljepotu života koji imaju.“ „Ne ostavljajte nas same“ – ponovio je Papa – „krik je to onih koji žele bolji svijet, a ne zna gdje bi počeo.“

Mi znamo. Zato molimo s Papom da se probude institucije u društvu!

Akcija MIVA u Tesliću

U nedjelju 23. srpnja u Župi sv. Josipa u Tesliću sv. misom obilježena je Akcija MIVA prema uputama nacionalnog ravnatelja Papinskih misijskih djela BiH mons. Luke Tunjića.

Misno slavlje predvodio je župnik vlč. Pavo Šekerija, koji se nakon popričesne molitve, a prije završnog blagoslova obratio vjernicima i progovorio o samoj akciji iz njezina promotivnog materijala. Nakon toga je izgovorio blagoslovnu molitvu za putnike, vozače i vozila, a zatim je pošćropio vjernike. Nakon završnog misnog blagoslova s ministrantima je izišao do prijevoznih sredstava na gradskom parkiralištu te ih, kao i vozače, blagoslovio. Također im

je podijelio naljepnice s likom sv. Kristofora, mirise za automobile i *Litanije puta*, koje je naručio iz Misijske središnjice u Sarajevu.

Vjernici nisu krili svoju radost i zadovoljstvo što su doživjeli tako veličanstven događaj u svojoj župi. „Bogu sam zahvalan što je i na ovaj način pokazao svoju ljubav prema svakome od nas“, istaknuo je župnik. (PMD BiH)

Učenici i studenti pomažu misijama

U svim je državama školovanje i studiranje skupo, pogotovo ako se radi o privatnim i već prokušanim školama i sveučilištima. Ali skupo je i školovanje u državnim školama i sveučilištima. Sretni su oni koji su ispunili uvjete da budu primljeni u đačke i studentske domove, ali opet se nađe troškova koji su preveliki za skroman učenički i studentski džep(arac). Izdatci se uvećavaju ako se učenici i studenti, uz njihovo redovito školovanje, žele još više usavršavati. Stoga nikada ne ćemo pogriješiti ako im i materijalno pomognemo u njihovu školovanju.

No usprkos svim učeničkim i studentskim poteškoćama, posebno onima financijske naravi, postoje učenici i studenti koji su svjesni da njihove poteškoće nisu jedine i najveće. Svjesni su da i u današnje vrijeme, koje se hvali tolikim standardima i postignućima, ljudi umiru od gladi, nečiste vode te nepravovremene i nedovoljne medicinske zaštite. Takvi učenici i studenti žrtvuju se i odvajaju od svojega đačkoga i studentskog života da bi pomogli svojim vršnjacima i potrebitima u misijama. Oni su svjesni da postoje mnoga djeca i njihovi vršnjaci di-

ljem svijeta kojima je redovito školovanje i studiranje, nažalost, dalek i nemoguć san. Najviše im pomažu misijskim kasicama, koje se obično dobiju u župi. Svoju pomoć prikupljaju najčešće u vrijeme došašća i korizme, ali i tijekom cijele godine.

Ovaj put izdvajamo studenticu Anetu Gotovac, iz Sarajeva, koja već od srednje škole redovito odvaja od svojeg džeparca i šalje pomoć za misije. Kad joj se kaže da je i ona učenica i studentica te da je i njoj potreban novac, ponizno odgovara da onima u misijama treba puno više i da oni imaju daleko teže uvjete školovanja, odrastanja i života uopće. Anetino zrelo razmišljanje, njezina poniznost i vjera ne mogu nikoga ostaviti ravnodušnim.

Tomu pridodajmo i činjenicu da je sve više odraslih i cijelih obitelji koje upravo odvajanjem dijela džeparca u misijsku kasicu pomažu najpotrebitijima u misijama. Takav način pomoći najbezbolniji je i najlakši za jednu obitelj. Odvajaju se sitni novci, koji ostanu, naprimjer, nakon kupnje, i za nekoliko mjeseci prikupi se određena svota, a obiteljski budžet nije posebno osjetio ta izdvajanja za misije. Stoga neka

Anetina vjernička osjetljivost te nesebičnost tolikih učenika i studenata bude primjer i drugim učenicima, studentima, ali i odraslima da svoju vjeru možemo i trebamo svjedočiti na taj način.

Isus nas potiče, ali i opominje: „Tko napoji jednoga od ovih najmanjih samo čašom hladne vode zato što je moj učenik, zaista, kažem vam, neće mu propasti plaća.“ (Mt 10, 42) Gledajmo da naša ljubav prema potrebitima u misijskim zemljama bude barem kao čaša vode. Hoće li naša voda biti topla ili hladna, ovisi od velikodušnosti našeg srca, a još više od srca onih kojima će zrake naše dobrote unijeti iskru svjetla u život, a dobri Bog svima će prosuditi nakane i velikodušno ih nagraditi. (PMD BiH)

Svjetski dan mladih u Lisabonu, 1. – 6. kolovoza 2023.

Vama, mladi, koji negujete velike snove, ali su često zasjenjeni strahom da ih ne ćete ostvariti;
vama, mladi, koji ponekad mislite da ne možete uspjeti;
vama, mladi, koji ste u ovom vremenu u iskušenju da budete obeshrabreni,
da mislite da ste nesposobni ili da sakrijete svoju bol, prikrivajući ju osmijehom;
vama mladi koji želite promijeniti svijet i boriti se za pravdu i mir;
vama, mladi, koji ulažete svoj trud i maštu, ali vam se čini da to nije dovoljno;
vama, mladi, koje Crkva i svijet trebaju kao zemlja kišu;
vama, mladi, koji ste sadašnjost i budućnost;
da, upravo vama, mladima, Isus govori: „Ne bojte se!“

(Papa Franjo, Lisabon 2023.)

Misom otvorenja u Lisabonu, koju je u utorak 1. kolovoza predslavio lisabonski patrijarh, kardinal Manuel Clemente, započeo je 37. svjetski dan mladih. Programu je nazočilo oko 354 000 mladih hodočasnika, koji su iz cijelog svijeta došli da bi sudjelovali na Svjetskom danu mladih, a među njima i oko 1600 Hrvata. Sudjelovalo je i gotovo 700 biskupa, među kojima 30 kardinala te dvojica hrvatskih biskupa, šibenski biskup i predsjednik Odbora za mlade HBK-a Tomislav Rogić te dubrovački biskup i predsjednik Vijeća HBK-a za laike Roko Glasnović.

Hodočasnici iz Hrvatske svakog su se prijepodneva od 2. do 4. kolovoza susretali u Župi sv. Iva-

na de Brita, gdje su sudjelovali na katehezama i zajedničkim svetim misama.

Prvu katehezu u Lisabonu za hrvatske hodočasnike, u srijedu 2. kolovoza, predvodio je povjerenik za pastoral mladih Splitsko-makarske nadbiskupije don Ivan Terze. U svojoj katehezi poručio je mladima da je pred njima dug put i da Gospodin ima plan za svakoga od njih. „Gospodin u svakome od vas želi ostvariti ono da ste slika Božja, da ste na njegovu sliku stvoreni, da ste genijalni! I ako u svojem životu osjećate veličinu, osjećate da trebate biti veliki, ostvarite to! To nije oholost“, rekao je Ivan Terze.

Biskup Tomislav Rogić na početku mise poručio je mladima da su okupljeni da bi doživjeli vrhu-

nac zajedništva s Bogom – „živu Riječ koja progovara i Kruh Života koji nam se nudi, i u kojem svi postajemo njegova braća i sestre, Božja djeca očišćena, zamilovana, nahranjena hranom nebeskom“. Na početku homilije kazao je da vjeruje da će im svi događaji na Svjetskom danu mladih otvoriti oči i doživljaje srca za bogatstvo Katoličke crkve. „Svih naroda na Zemlji, različite boje kože, ali kada imamo svetu misu, svi razumijemo što se na misi događa. Svi na isti način slavimo Boga, svi istog Krista častimo, hranimo se njegovom riječju i njegovim tijelom. Postajemo na kugli zemaljskoj braća i sestre koja vjeruju u jednoga Trojedinog Boga“, rekao je mons. Rogić. Na kraju euharistijskog slavlja

prvog dana susreta biskup Rogić potaknuo je mlade da se čuvaju i da otvore svoja srca Bogu.

Drugu katehezu u Lisabonu za hrvatske hodočasnike, u četvrtak 3. kolovoza, predvodio je salezijanac don David Leskovar, studentski kapelan u Zagrebu. Govoreći o važnosti mise, istaknuo je: „Kad je misa dosadna, nije problem u misi, pa čak ni u svećeniku, koji zna biti zaslužan za to. Problem je u tebi i u meni. Mi smo dosadni jer ne znamo što se događa na misi.“ Upozorio je da se naši životi pretvaraju u promatranje tuđeg života, počevši od sadržaja na društvenim mrežama, pa sve do televizijskih emisija ili pak utakmica, a katehezu je završio podsjetivši mlade da je „središte naše vjere ono što dajem Bogu, način na koji ga slavim“.

Biskup Roko Glasnović na početku mise, koju je predslavio u zajedništvu sa šibenskim biskupom Tomislavom Rogićem i 30-ak svećenika, podsjetio je mlade da Krist prikazuje žrtvu za njih, ali i da oni žele prikazati svoju žrtvu. U homiliji je pozvao mlade da im ništa ne bude važnije od Krista te je naglasio važnost slušanja, ali i važnosti prepoznavanja Božje volje te je mladima za kraj poručio da se ne boje i da podijele svoju radost: „Ne gledati sebe, nego kao Marija ustati i pohititi u gorje, u grad Judin – ići drugima, jer radost, slava, dobrota ne mogu ostati samo za mene. Ne možeš biti radostan sam, moraš to podijeliti, onda je to cjelina.“

Molitveno-meditativni susret posljednjeg dana kateheza u Lisabonu predvodio je studentski kapelan Hrvatskoga katoličkog sveučilišta vlč. Branimir Jagodić, nakon čega su mladi imali mogućnost postavljati pitanja prisutnim biskupima. Podsjetivši na prethodno postavljana pitanja, biskup Rogić se u homiliji osvrnuo na važnost slobode, podsjetivši mlade da je samo darovana sloboda prava sloboda. Zaključio je homiliju podsjetivši da ništa u životu nije slučajno i beznačajno: „Ništa u životu nije bez značenja, bez smisla, a svemu samo Bog daje smisao.“

Mladi su imali prigodu susresti papu Franju nekoliko puta. U četvrtak je Sveti Otac bio prisutan na svečanosti dobrodošlice, u petak je predmolio križni put s mladima, a u subotu je s mladima sudjelovao na bdjenju u parku Tejo.

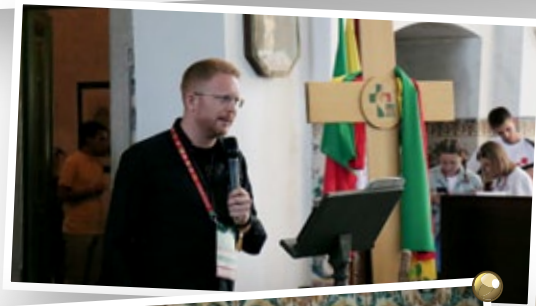
Papa je zajedno s 800 000 mladih u parku Eduarda VII. u Lisabonu 4. kolovoza molio pobožnost križnog puta te ih podsjetio da Isus i danas hoda s njima, ispunjen ljubavlju i nadom za svakoga. Teme razmatranja za križni put predložili su sami mladi, a bavile su se ranama i slabostima u životima današnjih mladih ljudi, uključujući siromaštvo, samoću, netoleranciju, uništenje svega stvorenoga i ovisnost.

Dugoočekivano bdjenje mladih s Papom u parku Tejo održano je 5. kolovoza, predzadnjeg dana susreta. U prvom dijelu programa održana je scenska izvedba, a potom klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom. Papa Franjo se između ta dva trenutka obratio mladima, za koje se procjenjuje da ih je bilo milijun i pol. U središtu Papinog obraćanja bilo je geslo ovogodišnjega Svjetskog dana mladih: „Usta Marija i pohiti“ (Lk 1, 39).

Svjetski dan mladih u Lisabonu zaključen je u nedjelju 6. kolovoza euharistijskim slavljem koje je predvodio papa Franjo, a na kojem je sudjelovao oko milijun i pol mladih iz cijelog svijeta.

Predvodeći završnu misu Svjetskog dana mladih, papa Franjo je u homiliji upitao što će hodočasnici ponijeti sa sobom sa susreta natrag u svoje domove. Sveti Otac je odgovorio s tri ključna pojma: *sjati, slušati i ne bojati se*.

Na završetku 37. svjetskog dana mladih u Lisabonu papa Franjo je najavio da će idući Svjetski dan mladih biti 2027. u Seulu, u Južnoj

Koreji. Prije toga je pozvao mlade da prije toga u sklopu jubileja 2025. u Rimu sudjeluju na Jubileju mladih.

Dragi mladi, želio bih svakoga od vas pogledati u oči i reći: „Ne bojte se!“ Sad ću vam reći nešto još ljepše: sam Isus vas sada gleda. On vas poznaje, on zna što vam je u srcu; zna vaše radosti, vaše tuge, uspjehe i padove; poznaje vaše srce. I danas govori, na Svjetskom danu mladih: „Ne bojte se!“ (Papa Franjo, Lisabon 2023.)

**Pripremili: Iva Vrabac,
Ured za mlade HBK-a i
Josip Konjarik,
Hrvatski katolički radio**

MIVA u Vođincima

Naša je domovina od davnina blagoslovljena misionarima. Velika je to čast, ali i obveza.

Da bi misionari lakše radili na svojem poslanju, nužna su im prijevozna sredstva, jer većinom djeluju u krajevima koji su udaljeni od gradskih središta. Osim toga u mnogim dijelovima su prometnice loše razvijene, a naši misionari često idu i u dijelove u koje rijetko tko dolazi. Prijevozno sredstvo koristi se za prijevoz hrane, građevinskog materijala, bolesnika u bolnice i tako misionari pomažu i spašavaju živote.

MIVA (Misijska vozila) Hrvatska jedna je od misijskih akcija Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj, koja je posvećena svetomu Kristoforu, zaštitniku vozača, i to zato da bi se prigodom blagoslova vozila prikupila sredstva za naše misionare u njihovim dalekim i zahtjevnim misijskim putovanjima.

Dakle, prikupljena sredstva namijenjena su misionarima za kupnju prijeko potrebnih vozila. Tim će se darom pomagati bolesnicima, omogućiti djeci put u školu i još puno dobra.

Potaknuti župnikom Antom Šiškom, koji je nadbiskupijski povjerenik za misijsku djelatnost Đakovačko-osječke nadbiskupije, u Župi Vođinci održan je blagoslov prijevoznih sredstava u nedjelju 23. srpnja, i to nakon svih triju misa. Župljani su se rado odazvali župnikov pozivu te su strpljivo čekali na svećenikov blagoslov po zagovoru sv. Kristofora, zaštitnika vozača. Dobrotom brojnih vjernika prikupljen je novčani iznos od 1040 eura, koji je prosljeđen Papinskim misijskim djelima.

**Tekst: Tena Faletar
Fotografije: Ruža Keser**

Dječji vrtić „Marija Petković“ skuplja poštanske markice

Bio je početak mjeseca listopada. Razmišljala sam što bih mogla raditi s djecom vezano za misijski mjesec koji je bio pred nama. Djeci od 5-6 godina ne znače puno predavanja ni povijesni podatci, već su najradosniji kada mogu što napraviti. Znajući da Misijski ured pomaže našim misionarima i misijama skupljajući poštanske marke, odlučila sam kontaktirati s Uredom. Saznala sam da je to još aktualno te sam djeci predložila da zajedno s roditeljima skupljaju i donose u vrtić markice. Djeci sam pokazala fotografije iz Konga i Ekvadora, želeći im približiti taj daleki i njima nepoznat svijet. Cijeli listopad molili smo za njih, za ljude u Americi, Euro-

pi, Aziji, Africi i Australiji. Molili smo i *Kronicu* te su naučili koje kontinente predstavlja crvena, zelena, plava, žuta i bijela boja. Često su i sami tijekom godine u svo- je molitve stavljali siromašne, gladne i bolesne.

I kad bismo pomislili da je time priča završila, prije nekoliko dana jedan naš predškolac donio nam je strahovito puno markica. Naime, bio je na maloj radionici filatelije, gdje je slušao o važnosti i raznolikosti poštanskih maraka. Voditelji radionice saznali su od našeg dječaka da i mi u vrtiću sakupljamo marke da bismo pomogli misijama. Tako je od njih dobio jednu veliku kutiju maraka i

nekoliko albuma u kojima su također bile posložene marke. To je dokaz kako se dobra djela šire među ljudima. Potrebno je samo malo dobre volje i ljubavi, a Bog sve ostalo napravi i sve nas bogato nagradi.

Sretni smo i zahvalni što smo i mi ovim skromnim prilogom mogli pomoći. Nadamo se da ćemo i dalje nastaviti širiti dobrotu i milosrđe prema potrebitima. A našim misionarima želimo puno Božjeg blagoslova i snage u njihovu poslanju.

**S. Lana Pecotić, odgajateljica
u Dječjem vrtiću „Marija Petković“**

Propovijed o. Gabrića u Bazilici Srca Isusova

Zagreb, 21. rujna 1969.
(Na misi u 11 sati).

Dragi vjernici!
Prije kojih mjesec dana, vrativši se iz Indije, donio sam vam pozdrav i zahvalu svih naših hrvatskih i slovenskih misionara. Sretan sam da iza 31 godine mogu biti među vama u dragoj domovini.
Uistinu sam iz svega srca svima zahvalan, jer sam se imao i zašto zahvaliti: za sve vaše molitve, za sve vaše žrtve, za tolike suze i krv prolivenu kroz toliko godina što se nismo vidjeli. Vi ste nas držali, vi ste nas jačali svojim molitvama i žrtvama. Hvala vam svima i čitavom hrvatskom narodu!

Et o, draga braćo i sestre, danas sam pred vama, da se opet rastanemo, da kažem »Zbogom!« i vama i čitavoj dragoj domovini. Ali ja, braćo i sestre, mislim da to nije rastanak, ta sam naš pozdrav »Zbogom« znači da ćemo ostati zajedno. Evo, dva mjeseca, što sam u domovini, išao sam od župe do župe i obišao sam mnoge krajeve, pohodio sam naša svetišta, naše samostane.

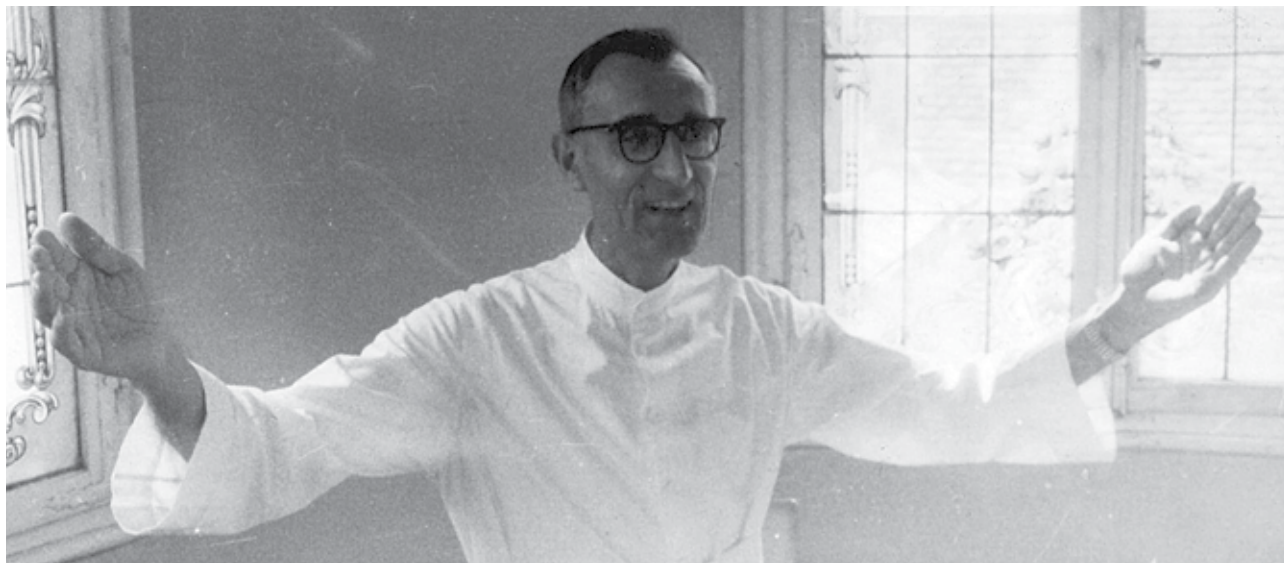
Opet odlazim u dragu Bengaliju s istom riječi: »Hvala vam!« Ta je riječ sada i u mom srcu i na mojim usnama. Vidio sam toliko ljubavi, toliko zanimanja za misije i kod naših dragih svećenika, tih Božjih mučenika, koji su toliko pretrpjeli kroz ovih 30 godina, koliko se nisam s njima sastao. Vidio sam toliko ljubavi i zanimanja za misije i kod redovnika i redovnica, dragih časnih sestara. Vidio sam zanimanje i ljubav k misijama i u našem Božjem puku. Mogu vam reći da su i u obične dane crkve bile pune, samo da čuju o misijama i da se pomole za nas misionare. Vidio sam osobito onaj žar i u

srcima i u očima naše mladeži.

Vjerujte mi, draga braćo i sestre, ja ne znam kako da vam se zahvalim. Vi nemate pojma koliko sam sretan i s kojim se oduševljenjem vraćam natrag u Bengaliju. Rekoh, nije to rastanak, ne možemo se mi više rastati, jer ova ljubav, koja nas je povezala, jest ljubav prema Isusu i ljubav prema neumrlim dušama.

Draga braćo i sestre, mislim da će ova ljubav zauvijek ostati, i zbog toga vesela srca idem natrag. Siguran sam da ćete vi biti ne samo uza me, nego ćete biti uza sve misionare u Indiji i u Zambiji, gdje naši oci sada rade. Siguran sam da ćete me pratiti svojim žrtvama i molitvama. To bih vam htio najviše preporučiti. Nemojte nas ostaviti same! Nemojte misliti da je Isus samo nama rekao: »Spašavajte duše!«

Braćo i sestre, osobito vi, mladići i djevojke, mnogo vas je tu danas. Vama Isus to osobito govori: »Spašavajte svoje duše!« Ali draga braćo i sestre, ne zaboravite ni na duše

tolikih ljudi, koji Isusa još ne poznaju! Zar ima na svijetu nešto svetije, nešto uzvišenije od spašavanja neumrljih duša?! Ništa nam drugo neće ostati na ovom svijetu, ali što ćemo se žrtvovati, i to potpuno, za duše, to će nam ostati zauvijek. I stoga ima li veće sreće od toga? I dati komad kruha čovjeku koji nema, i pružiti čašu vode žednome, koliko je to zadovoljstvo! Zadovoljstvo je u davanju, a ne u primanju.

Braćo i sestre, pitam vas: ima li što svetije i uzvišenije od misija? Budete li se žrtvovali za druge, nikada nećete ostariti, uvijek ćete ostati mladi. Vjerujte mi da mi je u 31 godinu života dolje u misijama bila najveća sreća u najtežim poteškoćama, pa i kad sam smrti gledao u oči. Pomisao da svoj život žrtvujem za drugoga, ulijeva u dušu posebnu radost i zadovoljstvo. To davanje života za drugoga nije mala milostinja, nije to jedna ili dvije molitve, to je žrtvovanje cijeloga svog bića. Kad svojim žrtvama doprinosimo spašavanju

drugih, u tome nalazimo pravu sreću i veličinu.

Osobito se vama obraćam, dragi mladići i djevojke! Na rastanku želim ovu sreću svima, a napose vama. Ja se potpuno dajem Isusu za neumrle duše, i neću se bojati ničega.

Pred 31 godinu, kada mi je pater provincijal pred ovim svetim oltarom dao sveti misionarski križ, imao sam 22 godine. Malo sam se kao bojaar, ljudi su me plašili. Govorili su mi: »Što ćeš ti tako mlad dolje u dalekoj zemlji?« Ali, draga braćo i sestre, kad mi je onaj križ otac provincijal metnuo oko vrata, i kad se taj križ dotakao moga srca, ničega se više nisam bojaar. A vama kao zadnju molbu preporučam: Pomozite mi svojim molitvama i žrtvama, da za taj križ mogu žrtvovati svoj život do kraja, da za njega gorim i izgorim!

Pohodit ću svoju rodbinu, zagrlit ću ih, poći ću još jednom na grob svojih roditelja. Kad sam došao, poljubio sam ga, i kad odlazim, ponovo ću ga poljubiti. I taj poljubac mojih

roditelja, kao i poljubac vaše ljubavi i dobrote jačat će me u misijskom radu u mojoj dragoj Bengaliji. Stoga vam još jednom od srca zahvaljujem, želim vam svaku sreću. Pozdravljam sve, osobito vaše bolesnike, preporučujem se u njihove molitve i žrtve. A vas, dragi mladići i djevojke, osobito pozdravljam i želim vam da ostanete pravi Božji vjernici. Ostanite vjerni Bogu i svojoj vjeri, kao i svojoj domovini!

Ja vas nikada neću zaboraviti, no ne zaboravite ni vi mene! Dao dragi Bog da se mnogo vas odazove, ako vas dragi Bog odabere za redovničko i misionarsko zvanje!

Još jednom najljepše od srca zahvaljujem. Kad bih vas mogao sve zagrliti, to bi mi bilo najdraže. No grlim vas svećeničkom molitvom, što je kod mise moli svećenik: »Molite, braćo, da moja i vaša žrtva bude ugodna Bogu, Ocu svemogućemu!« Hvala vam od srca!

o. Ante Gabrić

Sveti Vinko Paulski (1581.-1660.)

Vinko Paulski rođen je 1581. godine u Pouyu u Francuskoj. Za svećenika je zaređen 1600. godine. Sav svoj život služio je siromasima, bijednicima i odbačenoj djeci. Umro je u Parizu 1660. godine kad je jutarnje zvono pozivalo na molitvu. Godine 1729. proglašen je blaženim, a 1737. svetim. Papa Leon XIII. proglasio ga je zaštitnikom svih karitativnih djelatnosti. Osnovao je bratovštine kršćanske ljubavi, Družbu misionara i Kćeri kršćanske ljubavi. U liturgiji se slavi 27. rujna.

Sveti Vinko bio je sin siromašnog gaskonjskog seljaka. "Moj prvi zanat bio je pasti stado mog oca", nije se ustručavao izjavljivati. Zaređen je za svećenika s 19 godina. Inteligentan i snalažljiv, uspijevao je u radu i napredovao u karijeri. Bio je odgojitelj u grofovskoj obitelji de Gondi, milostinjar kraljice Margarete de Valois, osobni prijatelj i savjetnik kraljice Ane Austrijske, duhovnik svih francuskih galijaša, boravio je među bogatašima i na kraljevskom dvoru. Samo je čudo milosti Božje da je Vinko i u tom društvu krenuo putem svetosti.

Voden Duhom Svetim Vinko je shvatio da mora svoj život posvetiti potrebitima, najbjeđnijima. U Francuskoj je u to doba bilo mnogo siromaha i beskućnika. Plemstvo, vodeći stalež, propadalo je i ginulo na bojnim poljima i u dvobojima. Veleposjednici su vodili vjerske ratove protiv protestanata koji su dobivali sve više pristalica. Biskupi su se otimali za bogate biskupske nadarbine. Niže svećenstvo je živjelo u neznanju i zaostalosti. Svi su iskorištavali narod, a nitko se za njega nije brinuo. Vinko Paulski je to sve vidio i razmišljao kako pomoći Crkvi i Francuskoj.

Već kao župnik u Chatillon-u osnovao je prvu bratovštinu kršćanske ljubavi (1617.) koja je imala zadaću da se brine za siromahe i bolesnike u župi. Nadzor nad takvim bratovštinama koje su se širile i po drugim župama povjerio je Lujzi de Marillac. Na prijedlog gospođe Goussolt osnovao je i bratovštine gospođa kršćanske ljubavi čije su članice bile većinom iz visokoga plemstva. One su revno dvorile bolesnike. Njihove milostinje su bile obilne, a djelovanje uspješno. Općenito, u životu sv. Vinka žene su igrale važnu ulogu. Bile su mu suradnice, savjetnice i novčano su ga pomagale. Bez njih bi mogao malo ili ništa učiniti. Uz pomoć grofice de Gondi osnovao je i Družbu svećenika misionara – lazarista koji su na njezinim imanjima seljacima držali misije. Kuća u kojoj su stanovali zvala se Kuća sv. Lazara, pa su po njoj misionare prozvali lazaristima. Kasnije su misionari u Kući sv. Lazara održavali duhovne vježbe za siromahe i tako ih pridobivali za čestit kršćanski život.

Crkva se kroz stoljeća oslanjala isključivo na redovnike. Redovnice su bile odijeljene od svijeta i života strogom klauzuro i svećanim zavjetima. Nije im bilo dopušteno baviti se apostolatom, kao što je njega bolesnika i poučavanje mladeži izvan samostanskih zidina. Sveti Vinko je prvi koji je uključio redovnicu u aktivni apostolat. U želji da pomogne siromasima

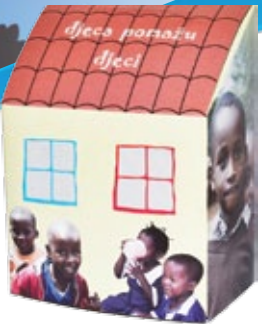
Vinko je u suradnji s Lujzom de Marillac osnovao družbu Kćeri kršćanske ljubavi i poslao ih u bolnice, staračke domove, sirotišta i župe. Gospođe i kćeri kršćanske ljubavi preuzele su u Parizu i brigu za nahodac.

Vinko je ljubio siromahe, ali nije prezirao ni bogataše. Sve što je od njih dobivao davao je siromasima, koje je nazivao "naši gospodari". Za sebe i svoje dvije družbe nije tražio ništa. Bio je ponizan i jednostavan u govoru i vladanju. U radu je bio neumoran. Obnovio je vjerski život. Bio je najspretniji, a možda i najveći reformator klera. Njegovom zaslugom osnovana su sjemeništa. Njegov utjecaj bio je velik među redovnicima i redovnicama, svećenicima i biskupima.

Vinkov je život bio plodan. Ako bi i nestale njegove ustanove, ostao bi on, Vinko Paulski, neiscrpivi izvor duhovnog bogatstva, o kojemu André Frossard kaže: "Njegov je život bio Evandjelje", ili "Gospodin Vinko ostaje neusporedivi vođa na putu ostvarenja ljubavi prema Bogu i prema čovjeku". Srž njegove ljubavi prema bližnjemu je u tome što je bijednima i nesretnima vratio ljudsko dostojanstvo i pokazao da se ljubav ne može odijeliti od poštivanja. Snagu za sve ovo crpio je pred Presvetim. Njemu je jedino bilo važno ne izgubiti u djelovanju kontakt s Bogom. Vodio ga je bezgranično povjerenje u Božje vodstvo i Božju providnost i nisu ga zbunile ni brige ni udarci. Sve je prihvaćao u istinskoj poniznosti. Govorio je svojim sestrama: "Vi nastavljate djelo Isusa Krista i dužne ste postati mu slične."

"Kako bi naš Gospodin o tome prosuđivao? Kako bi se On ponašao u takvom slučaju? Što je On o tome rekao?", pitao se često sv. Vinko, tako da je to postalo "kraljevsko pravilo" svih njegovih čina. Jezgra je, dakle, Vinkove duhovnosti raditi kao Isus Krist. Neka to bude i "kraljevsko pravilo" njegovih duhovnih kćeri, sestara milosrdnica!

Preuzeto sa www.milosrdnice.hr

ZA MISIJE I MISIONARE:

Bogoslovi i profesori VBS-a i KBF-a, Sarajevo 220 EUR + 87 KM * Dragica Kopic 50 EUR * Anto Juric 60

KM * Marija Gagro 100 KM * s. Antonija, Sarajevo 50 KM * N. N. 300 KM * Sestre Benediktinke, Rab 15 EUR * Termoproces d.o.o. 35 EUR * Tekstil Mini d.o.o. 40 EUR * Dentalni Laboratorij Ivana Bjelic 15 EUR * Župa sv. Vida mučenika, Gradišće 40 EUR * Anto Vrljic 136 EUR * Vice Čondić 100 EUR * Ivan Hovanjec 5 EUR * Ivan Kojić 3,98 EUR * Župa Presvetog Trojstva, Krapinske Toplice 30 EUR + 15 EUR * Domagoj Ballian 50 EUR * Marisa Krolo 119,45 EUR * Jelena Buklijaš Mušterić 500 EUR * Kata Vučković 10 EUR * Obrt Za Usluge Profi Mix V. Krišto Zvonko 50 EUR * Ceranka Trgovački Obrt 10 EUR * M. Mihaljević 2,65 EUR * Ana Skupnjak 13,27 EUR * Anika Milanović * I. Jureškin 6,64 EUR * Darinka Gatara 8,63 EUR + 8,63 EUR * Iva Kolar 20 EUR * Knjižara Verbum, Zagreb 35,91 EUR * N.N. 66,16 EUR * N.N. 318,69 EUR * Župa Uznesenja BDM, Split 300 EUR * Nikola Tomkić 35 EUR * Pero Petanjak 10 EUR + 14 EUR + 10 EUR * Kristina Mrzljak 13 EUR * Slaven Plasaj 100 EUR * Marija Križek 13,27 EUR * Kata Zubak 10 EUR * Zoran Arapović 15 EUR * Marija Vuletić 0,15 EUR * Tomislav Ivošević i Dragica Ivošević 20 EUR * Dragan Čorković 13,33 EUR * Tomislav Čubelić 35 EUR * Danijel Rajković 15 EUR * Ljiljana Benčak 25 EUR * Kata Čulo 400 EUR * Ivana Josipović 13 EUR * Danijel Krizmanić 40 EUR * Eleonora Diviki 6,64 EUR * Ivo Marušić 15 EUR * Dubravka Trgovec 7 EUR * Andreja Premerić 15 EUR * Nikolina Štimac Puž 6,64 EUR * Zoran Možnik 10 EUR * Vinko Klarić 50 EUR + 30 EUR * Jadranka Bačić-Katinić 13,27 EUR * Kata Sabelja 13,27 EUR * Ivica Bradara 19,91 EUR * Zdenka Podhraški-Rejla 5 EUR * N.N. 42,5 EUR * Branka Maslač 30 EUR * Ante Matković 7 EUR * Hrvoje Zorić 10 EUR * Mihajlo Kadežabek 15 EUR * Anika Mikošić 7 EUR * Jelena Čizmić 10 EUR * Veljko Medić 200 EUR * Vesna Jurić 141,51 EUR * Don Jerko Vuleta 120 EUR * Karolina Hrastović 40 EUR * Ana Nakić 15 EUR * Sanela Kučar 13,27 EUR * Ivan Cukina 2 EUR * Iva Kolar 20 EUR * Mirjana i Vjeran Ivošević 20 EUR * Aleksandar Đura 135 EUR * Jagoda Šarunić-Gulan 100 EUR *

ZA GLADNE, BOLESNE, GUBAVE I NAJPOTREBITIJE:

Ivanka Vidović 100 KM * Danijela Knežević 50 KM * Ana Sušak 30 KM * Davorka Šimanović 20 EUR * Stipe Čizmić 7 EUR * Sandra Španić 20 EUR * Tomislav Skroza 30 EUR * Gordana Radošević 15 EUR * Ružica Kučan 100 EUR * Josip Kordić 20 EUR + 20 EUR * N.N. 40 EUR * Zeljka Vodopija 26,54 EUR * Franjo Sviben 50 EUR * Antal i Kornelija Balog 4 EUR * Veronika Radić 50 EUR * Ana Mrgan 10 EUR * Ivana Srdarović 6 EUR * Dubravko Dujmić 20 EUR * N.N. 42,5 EUR * Anđela Barić 40 EUR * Nebojša Gunjević 30 EUR * Mario Mioč-Vuletić 50 EUR * Majda Ivelja 20 EUR * Hrvoje Jurić 10 EUR * Josip Rajčić 6 EUR * Vera Čaragonja 80 EUR * Klara Batina 5 EUR + 3 EUR * Anđela Barić 50 EUR * Ivan Kedžo 200 EUR * Marica Vrtarić 6,64 EUR * Branko Dragojević 40 EUR * Sestra Antima 50 EUR * Zrinka Pulić 70 EUR * Marija Dalić 40 EUR * Josip Krčmar 100 EUR * Zoja Zubčić 13,27 EUR *

SV. DJETINJSTVO – ZA DJECU U MISIJAMA – MISIJSKE KUTIJE:

Marija Galić 10 EUR * Marija Nikolić 10 EUR * Marija Cerčić 66,36 EUR * Nikola Tomašević 100 EUR * Igor Končurat 15 EUR * Nedjeljka Drnić 15 EUR * Udruga građana Sveta Mati Slobode 1032 EUR * Hrvoje Jurić 10 EUR *

DJELO SV. PETRA – ZA ŠKOLOVANJE SVEĆENIKA U MISIJAMA:

Ivana Čilić 20 KM * Benedikt Pehar 200 KM * Janko Krznarević 132,72 EUR * Nikola Crnković 140 EUR * N.N. 42,5 EUR * Tomislav Bilić 19,91 EUR * Stjepan Harča 23 EUR *

ZA GLADNU I BOLESNU DJECU:

Aneta Gotovac, studentica 250 KM * s. Celina Crnoja 50 EUR * N. N., Banja Luka 265 EUR * A. O., Banja Luka 100 USD * Nada Rupčić 100 KM * Irena Šimić 30 KM * Vesna Hećimović 20 EUR * Jaka Grbešić 10 EUR * Blagoje Kordić 15 EUR * Petar Čirko 13,27 EUR * Josip Rajčić 6 EUR * Mira Glasnović 15 EUR * Goran Šipek 10 EUR *

ZA ŠKOLOVANJE DJECE U MISIJAMA:

N. N. svećenik, Sarajevo 50 EUR * Anđela Mihaljević 100 KM * Ivanka Doko 25 KM * Zoran Marčinković 50 EUR * Petra Kakša 40 EUR * Zrinka Čale 30 EUR * OŠ Mate Lovraka, Zagreb 53 EUR * Mihael Popinjac 15 EUR * J. Zrno 3,98 EUR * Antonija Težak 10 EUR * Tomislav Skroza 30 EUR * Branka Budin 100 EUR * Stjepan Vuzem 30 EUR * Ana Jularić Galić 10 EUR * Anica Keškić 20 EUR * Danica Humek 5,3 EUR * Zdenka Sabljik 99,54 EUR * Anđela Šubara 100 EUR * Anđela Mrvelj 13,27 EUR * Stevo Horvat 14 EUR * Dijana Kisić 50 EUR * Vesna Erdec 9,95 EUR * Nada Vuković 6,64 EUR * Ruža Turk 6,64 EUR * Anđela Svoboda 6,64 EUR * Danica Kristić 13,27 EUR * Marijana Šimić Jovičić 50 EUR * Ivanka Boras 26,54 EUR * Hrvoje Jurić 10 EUR * Josip Trbara 67 EUR * Dario Maradin 13,27 EUR * Magda Vlahović 9,29 EUR * Jasminka Jug 7 EUR *

ZA BUNARE U MISIJSKIM ZEMLJAMA:

Dragan Matijević 77 EUR * Petra Kakša 40 EUR * Tomislav Skroza 30 EUR * Irena Maškarin 13,27 EUR * Hrvoje Jurić 10 EUR *

ZA MISIJE I GLADNE U TANZANIJU:

Borislava Kamšigovska-Šarić 5 KM * Ivan Šarić 10 KM * Jelkica Štironja 15 EUR * Petar Ikić 200 EUR * Robert Skejić 20 EUR * Anika Vučina 150 EUR * Katholisches Stadtdekanat Stuttgart 5000 EUR * Tomo Vidović 1000 EUR * Branka Volarević 100 EUR * Zoran Glasovac 500 EUR * Ivanka Baketa 100 EUR * Edin Maglić 15 EUR * Mila Purišić 3,98 EUR * Martina Klarić 300 EUR * Mira Salajster 300 EUR * Irena Barun 100 EUR * Iva Ilić 50 EUR * Mirko Zrno 380 EUR * Leonarda Zorica 50 EUR * Marija Mateša 30 EUR * Marija Bulaja 50 EUR * Dijana Solenički 20 EUR * Renata Pugelnik 20 EUR * Pero Pepić 360 EUR * Pero Pepić 50 EUR * Gabriella-Maria Ostojić 20 EUR * Adal-63 d.o.o. 40 EUR * Sanja Bitići 50 EUR * Sajda Golubović 110 EUR * Tomislav Gulija 350 EUR * Ana Rodić 50 EUR * Jasna Dvojčević 50 EUR * Milena Bernardić 350 EUR * Prenkpalaj Bib 20 EUR * Ana Čavar 10 EUR * Pamela Banovac 6,64 EUR * Ana Čeko 50 EUR * Ana Mihoci 15 EUR * Tomislav Čurić 70 EUR * Anita Mikec 13,27 EUR * Valentin Vukšić 30 EUR * Ljudevit Fran Ježić 133 EUR * Tanja Čičak 64,37 EUR * Martina Dajak 65 EUR * Marta Škegro 65 EUR * Barbara Ivančić 65 EUR * Ana Vlašić 65 EUR * Andrijana Đuzel 65 EUR * Jasmina Bačak 65 EUR * Andrijana Đuzel 65 EUR * Snježana Đuzel 65 EUR * Lina Brezović 50 EUR * Nika Rosandić 65 EUR * Dominikanski amostan Bl. Augustin Kažotić, Zagreb 3120 EUR * Mira Bakula 50 EUR * Marijana Vilić 6,64 EUR * Martina Oravec 15,93 EUR * Tihana Martinović 2,65 EUR * Zrinka Kelava 6,64 EUR * Josip Spajčić 6,64 EUR * A. Rimac 13,27 EUR * Eva Damjanović 13,27 EUR * Ana Golem 65 EUR * Ivan Balažević 25 EUR * Karla Šimunović 65 EUR * Nika Smolić 65 EUR * Jakov Ostojić 65 EUR * Marija Bulaja 30 EUR * Marija Zečić 6,64 EUR * Zlatko Mijoč 70 EUR * Tonči Visković 65 EUR * Fani Fiamengo 280 EUR * Zeljka Miletić 40 EUR * Vlatka Ivančić 65 EUR * Snježana Mikec 13,5 EUR * Pero Pepić 50 EUR * Anja Zoričić 13,27 EUR *

ZA MISIJE I GLADNE NA HAITIJU:

Vlč. Miroslav Agostini 50 EUR * A. O., Banja Luka 500 KM * N. N. svećenik Vrhbosanske nadbiskupije 1.000 KM * Nikolina Petrović 5 KM * Božo Lovrić 10 KM * Krešimir Burić 30 EUR * N.N. 19100 USD * Maja Čaprić 30 EUR *

ZA MISIJE I GLADNE U KENIJI:

Dubravko Abramović 55 EUR *

ZA MISIJE I GLADNE NA MADAGASKARU:

Jelkica Štironja 15 EUR *

ZA MISIJE I GLADNE U ETIOPIJI:

T. K. 40 KM *

ZA MISIJE I GLADNE U NIGERIJU:

N. N., Krušćica, Vitez 500 KM *

ZA MISIJE I GLADNE NA ISLANDU:

N.N. 42,5 EUR *

ZA MISIJE I GLADNE U EKVADORU:

Lucija Čurić 27 EUR *

ZA MISIJE I GLADNE U PERUU:

Župa Uznesenja BDM, Sarajevo 1.000 KM * Violeta Ljubić 20 KM * Ana Pervan 80 KM * Ivica Filipović 100 EUR *

ZA MISIJE I GLADNE U KAMERUNU:

Agneza Kovačić 80 EUR * Franjo Trojnar 15 EUR * Vladimir i Marija Marcijuš 310 EUR * Anika Blažević 10 EUR * Iva 10 EUR * Katarina Šprajc 2000 EUR *

ZA MISIJE I GLADNE U BENINU:

Jozo Hrkać 50 KM * Vikića Gašpar-Radak 20 KM * T. K. 30 KM * Vikica Šalić 40 EUR * Iva Miličević 26,54 EUR * Apriori d.o.o. 100 EUR * Marija Horvat 10 EUR * Marica Laštro 54 EUR * Ljiljana Lukač 13,27 EUR * Slavica Bilandžić 13,27 EUR * Božica Deželjin 20 EUR * Mijo Djaković 1000 EUR *

ZA MISIJE I GLADNE U RUSIJI:

N.N. 42,5 EUR *

ZA MISIJE I GLADNE U BURUNDIJU:

Nada Hrga 39,82 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BOLIVIJU:

Ivica Vrbić 100 KM * Slavica Barunčić 50 KM * Ivana Juroš 30 KM * Luca Anić 100 KM * N. N., Žepče 50 KM * Milijana Glavinčić 100 KM * Branka Budin 50 EUR * Goranka Munjić 10 EUR *

ZA MISIJE I GLADNE U UGANDI:

Vlč. Vinko Radić 1.000 EUR * Marija Krešić 100 KM * T. K. 30 KM * Stana Ljubić 50 KM * Maja Marija Preleš 5 EUR * Goran Šipek 10 EUR * Štefica Poliška 26 EUR * Sestre Kćeri Božje Ljubavi, Benkovac 300 EUR * N.N. 2500 USD * Josip Knežević 55 EUR * N.N. 10 EUR *

ZA MISIJE I GLADNE U BRAZILU:

Tea Vosnik 10 EUR *

ZA MISIJE I GLADNE NA SALOMONSKIM OTOCIMA:

N.N. 42,5 EUR * Marija Sakač 500 EUR * Božo Lončar 25 EUR *

ZA MISIJE I GLADNE U DR KONGU:

Srećko Botrić 30 EUR * Marija Barić 2,7 EUR * Mladen Crmeković 15 EUR * Marija Vuković 20 EUR * Stane Radulović 7 EUR * Lidija Petrač 9,29 EUR * Nikola Horvat 13,27 EUR * Dario Časar 30 EUR * Mato Josić 30 EUR * Specijalistička ginekološka ordinacija dr. Biljana Tabak 13,28 EUR * D. Delić 31,85 EUR *

ZA MISIJE I GLADNE U ZAMBIJI:

Davorka Čavar 50 KM * Marija Bartošek 40 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U RUANDI:

A.O., Banja Luka 150 KM * Ivan Prskalo 20 KM * Jozo Hrkać 50 KM * Srećko Botrić 30 EUR * Marija Barić 2,7 EUR * Igor Pivac 150 EUR * Ružica Hrkać 25 EUR * Romano Tripalo 20 EUR * Jurica Benzon 110 EUR * Mijo Djaković 1000 EUR * Marija Bartošek 40 EUR *

ZA SVETE MISE U MISIJAMA:

Vrhbosanska nadbiskupija, Sarajevo 75.000 KM * Jozo Hrkać 50 KM * N. N., Kruščica, Vitez 100 KM * Jelena Jakus Pamić 84 EUR * Vjekoslav Čančer 42 EUR * Stana Švarc 350 EUR * Lada Grubišić 350 EUR * Marija Ana Gradiški 350 EUR * Darko Maretić 350 EUR *

ZA AKCIJU MIVA – MISIJSKA VOZILA:

Dinka Antić 200 KM * Ružica Vučić 200 KM * Zrinka Dmir 50 KM * Župa sv. Matije apostola, Mostar 5.630 KM * Župa Srca Marijina, Skopalska Gračanica 540 EUR * Župa sv. Ante Padovanskog, Vukanović 180 EUR + 237,40 KM * Župa sv. Ivana Krstitelja, Konjic 1.080 KM * Župa sv. Josipa, Teslić 600 KM * Katedrala Srca Isusova, Sarajevo 426 KM * Župa sv. Petra i Pavla, Zgošća-Kakanj 700 KM * Župa Uznesenja BDM, Breške 200 KM * Župa Uznesenja BDM, Sarajevo 600 KM * Župa sv. Josipa, Sarajevo 560 KM * Župa sv. Marka evangelista, Gradačac 304 KM * Vlač. Marko Stipić 1.000 KM * Vlač. Miroslav Agostini 100 EUR * Ivica Đupor 100 EUR * Melita Pavlinušić 95 EUR * Željko Blagus 50 EUR * Marlon Macanović 5 EUR * Luca Radman 2,65 EUR * Iva Vukas 5 EUR * Kristina Kučan Milec 35 EUR * Nikola Markušić 100 EUR * Ivančica Glas 10 EUR * Brigita Čošić 10 EUR * Tomislav Skroza 80 EUR * Antoni Šitum 30 EUR * Valerija Leutar 50 EUR * Irena Primorac Bošnjak 50 EUR * David Zinrajh 10 EUR * Natko Blagojević 13,27 EUR * Ružica Češkić 100 EUR * Sandro Jakopčević 61 EUR * Ruža Rakijašić 100 EUR * Branka Mitrović 50 EUR * Ana Ivković 100 EUR * Fabjan Petrić 30 EUR * Ljiljana Vinček 100 EUR * Marijana Bebek 40 EUR * Specijalistička Pedijatrijska Ordinacija Prim.Dr.sc. Tamara Voskresens 50 EUR * Marina Tomas 30 EUR * Iva Vukoja 50 EUR * Josip Makar 50 EUR * Ivan Bobanović 30 EUR * Ivana Hazer Jakirčević 5 EUR * A. Harča 2,65 EUR * Dragica Laštro 50 EUR * Natalija Bosnar 50 EUR * Željka Mucić

50 EUR * Marija Topić 20 EUR * Hadrijan Kucić 30 EUR * Kristijan Cvanciger 25 EUR * Marko Mirković 20 EUR * Marko Horvat 30 EUR * Tamara Šurina 10 EUR * Antonija Bambulović 70 EUR * Ana Katkić 15 EUR * Marija Grgić 100 EUR * Dubravka Abramović 10 EUR * Župa Krista Kralja, Rešetari 300 EUR * Valentina Maček 20 EUR * Karla Baričević 50 EUR * Ruža Vukadin 70 EUR * Katija Brzica 40 EUR * Krešimir Hlapčić 30 EUR * Irena Trčak 100 EUR * Ljekarna Danica Mihaljević, Mag.pharm i Iva Vučemilović Mag.pharm 200 EUR * Katarina Matijaca 35 EUR * Šime Zupčić 10 EUR * Snježana Krajina 20 EUR * Natalija Vrbanić 22 EUR * Župa sv. Barbare, Samobor 107,32 EUR * Župa sv. Leonarda opata, Samobor 36,24 EUR * Martina Filko 3 EUR * Milka Friščić 10 EUR * Ana Šrbac 50 EUR * Župa Gospe od Milosti, Umag 750 EUR * Župa sv. Alojzija Gonzage, Popovača 420 EUR * Hrvoje Jurić 10 EUR * Župa sv. Stjepana prvomučenika, Prgomet 221 EUR * Sandra Mikolaš 10 EUR * Marija Barić 5 EUR * Mila Krizmanić 30 EUR * Irena Friščić 20 EUR * Sonja i Mladen Batinić 50 EUR * Župa sv. Nikole biskupa, Obrovac Sinjski 235 EUR * Ivana Granić 20 EUR * Igor Radić 100 EUR * Marko Švageļ 40 EUR * Lori Pršle 14,3 EUR * Vedrañ Višnjij 20 EUR * Stjepan Dunder 20 EUR * Župa sv. Mihovila arkandela, Žminj 650 EUR * Marko Šunjić 30 EUR * Župa Bezgrešnog začeca BDM, Lepoglava 145 EUR * Slaven Garić 70 EUR * Mirjana Cvek Curić 15 EUR * Višnja Marjanović 150 EUR * Župa sv. Josipa, Gospić 200 EUR * Župa Uznesenja BDM, Končanica 100 EUR * Župa Svih Svetih, Hrvace 500 EUR * Branka Harmicar 500 EUR * Ada Šišović 50 EUR * Blaženka Barišić 20 EUR * Župa Uzašašća Isusova, Čerovnik 35 EUR * Marija Krizmanić 50 EUR * Župa sv. Stjepana I. Pape, Hvar 340 EUR * Župa sv. Martina biskupa, Vranjic 410 EUR * Župa Gospe od Ružarija,

Drnš 650 EUR * Župa Kraljice sv. Krunice, Vodinci 1040 EUR * N.N. 100 EUR * Župa sv. Vlah, Janjina 292 EUR * Mirna Njirić 15 EUR * N.N. 15 EUR * Radojko Vidović 200 EUR * Župa sv. Lovre, Lukoran 280 EUR * Domagoj Matković 10 EUR * Marija Cikojević Klasić 13,27 EUR * Barica Mirt 10 EUR * Marijo Brezak 50 EUR * Šime Ukalović, M & T 100 EUR * Krunoslav Znika 50 EUR * Božica Kovačević 50 EUR * Vesna Tomac 20 EUR * Mladenka Lovrović 25 EUR * Župa Uznesenja BDM, Kloštar Ivanić 2750 EUR * Župa sv. Antuna Padovanskog, Koprivnica 1600 EUR * Župa Rodenja sv. Ivana Krstitelja, Vladislavci 75 EUR * Župa Sedam žalosti BDM i sv. Križa, Kotoriba 600 EUR * Žarko Orlić 50 EUR * Petra Punda 10 EUR * Župa sv. Majke Terezije, Starigrad-Koprivnica 650 EUR * Danko Ivošević 33,18 EUR * Župa Svete Obitelji, Osijek 400 EUR * Župa sv. Ivana Krstitelja, Pula 816 EUR * Župa sv. Antuna Padovanskog, Daruvar 628 EUR * Župa Uzvišenja sv. Križa, Dugo Selo 1010 EUR * Župa Uznesenja BDM, Jelsa 400 EUR * Milena Radonić 60 EUR * Župa sv. Luke evangelista, Novska 380 EUR * Župa Bezgrešnog Srca Marijina, Slavonski Brod 750 EUR * Barica Tučković 362 EUR * Mihaela Vukovski 50 EUR * Župa Prikazanja BDM, Obrovac 220 EUR * Župa sv. Anselma, Nin 1608 EUR * Župa Pohoda BDM, Marija Gorica 700 EUR * Župa bl. Alojzija Stepinca, Kutina 150 EUR * Župa Krista Spasitelja, Pula 300 EUR * Župa Našašća Svetog Križa, Vodice 1282,15 EUR * Ljubomir Solaković 5 EUR *

AKCIJA U BIH «Za hendikepiranu djecu bez udova»:

N. N. svećenik, Sarajevo 50 EUR *

ZA POŠTANSKE MARKICE I TELEFONSKE MARTICE:

Bogoslovi i profesori VBS-a I KBF-a, Sarajevo * gospođa Blanka * Varaždinska biskupija

MISIJSKA KRIŽALJKA – RUJAN 2023.

Radosna vijest	Žensko ime	Živac	Vrag	Epska pjesma	Lomljava	Pripadnik st. balkanskog naroda	Službenik	Sipati	Rimski 5	Prvak	Izbočine kopna u more	Grad u Rumunjskoj	
Naši nebeski čuvari													Sveti Vinko, osnivač milosrdnica
Rimsko naselje u Grčkoj									Sud za mlać. mlijeka Germ. pleme				
Životna tekućina				Manje Dušik						Priloška oznaka Radij			
Sprava za rezanje duhana					Član rotarske grupe Vrsta kolača						Dva ista slova Pokrivalo za glavu (mn.)		
				Površina		Uteg na niti Grad i Norveškoj						Litra Mjera za tlo	
				Električna čestica				Italija Prijedlog		Umjetnost (lat.) OD			
				Sastojak čaja					Zao 19. slovo				
				Mihael, Gabrijel, Rafael									

Rješenja iz prošlog broja: MIVA, Misa, Velika Gospa, Magdalena.

5. rujna 1997. godine odjeknuo je glas svijetom da je umrla svetica.

Cijeli njezin život mogao bi se sažeti u molitvu koju sestre i ona svaki dan mole:

„Gospodine, daj da radije mi tješimo druge nego da drugi tješe nas, da razumijemo druge, a da ne očekujemo razumijevanje od drugih, radije da mi ljubimo druge nego drugi nas, jer zaboravom sebe pronalazimo sebe, oproštenjem postizemo oprostjenje, smrću se budimo na vječni život.“

Sa svojim sestrama misionarkama ljubavi pomagala je bolesnima, odbačenima, gubavima, onima koje nitko nije želio. Pravilo reda zasnovano je na jednostavnu geslu: “Služiti siromašnima da bi se služilo životu.”

Sveta Majka Terezija svoju vjeru živjela je služeći najsiromašnjijima među siromašnima, pozivajući na ljubav, mir i oprost te osuđujući mržnju, osvetu i zlo.

Neka nam bude poticaj i inspiracija da se nikada ne umorimo činiti dobro!

U pulskoj katedrali uznesenja Blažene Djevice Marije nalazi se umjetnički drveni kip sv. Majke Terezije u prirodnoj veličini.

Želite li donacijom pomoći misijsko djelovanje, svoj dar možete uplatiti na račun Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u BiH ili RH uz opis: MOJ DAR ZA MISIJE. Nacionalnoj upravi PMD-a u RH donaciju možete izvršiti i pomoću prikazanog koda koristeći aplikaciju mobilnog bankarstva. Skeniranjem ovog koda aplikacija će automatski učitati podatke potrebne za uplatu, a iznos i svrhu uplate možete i samostalno promijeniti. Neka vas darivanje ispuni radošću!

